

Forslag

til

Lov om saltvandsfiskeri.

Fremsat den 2. februar 1965 af *fiskeriministeren*.

Kapitel I.

Almindelige bestemmelser om fiskeriterroriets udstrækning og dets udnyttelse til fiskeri.

§ 1. Denne lov gælder, hvor andet ikke er bestemt, for fiskeri på dansk fiskeriterritorium, bortset fra farvande, der er inddraget under loven om ferskvandsfiskeri.

Stk. 2. Dansk fiskeriterritorium omfatter foruden de indre farvande tillige et farvandsområde langs de danske kyster afgrænset af en linie (fiskerigrænsen), der går parallelt med de til enhver tid gældende basislinier i følgende afstand fra disse:

1) For så vidt angår de danske kyststrækninger i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat:

12 sømil (1 sømil = 1.852 m).

Ved Kattegat forstås i denne forbindelse det farvandsområde, der mod syd begrænses af linier trukket fra Hasenøre til Gnibens spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen.

2) For de øvrige danske kyststrækninger: 3 sømil.

Stk. 3. I tilfælde, hvor den danske kyst ligger over for en fremmed stats kyst, kan fiskerigrænsen dog ikke overskride den linie, der måtte følge af særlig overenskomst med vedkommende fremmede stat, eller, i mangel af sådan overenskomst, den linie der overalt ligger lige langt fra de nærmeste punkter på lavvandslinierne ved de 2 stater kyster.

Stk. 4. Fiskeri på dansk fiskeriterritorium må kun drives af:

Fiskerimin. j. nr. B. 7/35.

- 1) danske statsborgere,
- 2) personer, der har og til stadighed har haft bopæl her i landet i de sidste 2 år,
- 3) stiftelser og foreninger, hvis ledelse udelukkende består af danske statsborgere, der er bosat her i riget,
- 4) partrederier, hvoraf mindst to tredjedele ejes af danske statsborgere, og hvis bestyrende reder er dansk og har bopæl her i riget,
- 5) aktieselskaber og andre selskaber med begrænset ansvar, der har valgt en bestyrelse, når mindst to tredjedele af denne består af danske statsborgere, der er bosat her i riget,
- 6) andre selskaber, hvori mindst to tredjedele af deltagerne er danske statsborgere, der er bosat her i riget.

Såfremt stiftelser, foreninger eller selskaber er deltager i partrederier eller i de under 6) nævnte selskaber, må hver deltager opfylde betingelserne for at kunne anses som dansk ejer.

Stk. 5. Det er forbudt andre end de i stk. 4 nævnte at forarbejde eller omlade fisk på dansk fiskeriterritorium eller at transportere fisk eller fiskeprodukter gennem dansk fiskeriterritorium direkte fra søen til danske landingspladser.

Stk. 6. Skib, der anvendes til de i stk. 4-5 nævnte formål, skal være dansk og to tredjedele af besætningen skal opfylde betingelserne i stk. 4, nr. 1 eller 2.

Stk. 7. Fiskeriministeren kan meddele undtagelse fra bestemmelserne i stk. 4-6, når det skønnes af interesse for fiskeriets udvikling, ligesom der ved overenskomster med fremmed stat kan gøres undtagelse fra nævnte bestemmelser. Ved overenskomst med Norge og Sverige kan det endvidere bestemmes, at fiskeriterritoriet i forhold til norske og svenske fiskere skal have en mindre udstrækning end fastsat i stk. 2, 1). Fiskeriministeren fastsætter de nærmere bestemmelser til gennemførelse af sådanne overenskomster.

Stk. 8. Uanset bestemmelserne i stk. 4, kan finske, islandske, norske og svenske statsborgere i overensstemmelse med de af fiskeriministeren herom fastsatte regler drive lystfiskeri med stang, pilk eller lignende håndredskaber. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om adgang for andre udenlandske statsborgere til at drive lystfiskeri i samme omfang.

§ 2. Fiskeri må ikke udøves på sådan måde, at der sker indgreb i østersregalet eller i de rettigheder, som i henhold til § 13 A og B i lov om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på

søterritoriet er tillagt udøvere af afløste ålegårdsrettigheder eller særlige fiskerirettigheder indtil disse rettigheders endelige bortfald, jfr. fornævnte lovs § 1 jfr. § 14.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan:

1) for de vande, hvor udsætning af fiske- yngel eller sættefisk finder sted, træffe særlige bestemmelser for fiskeriets udøvelse og for fredning af den udsatte fisk, derunder udstede helt eller begrænset forbud mod fiskeri,

2) midlertidigt forbyde fiskeri — helt eller delvis — på mindre områder af fiskeriterritoriet, hvor der ved statens foranstaltning eller med statens godkendelse iværksættes undersøgelser på fiskeriområdet. Sådanne undersøgelser kan i øvrigt gennemføres uanset bestemmelserne i denne lov eller i henhold hertil stadfæstede vedtægter,

3) for så vidt væsentlige offentlige interesser ikke taler herimod på områder, hvor andet fiskeri end muslingefiskeri ikke drives eller er af ringe betydning, meddele eneret til muslingeopdræt og i forbindelse hermed forbyde, at der på områderne foretages foranstaltninger, som kan være til skade for muslingernes uforstyrrede vækst. For sådan eneret kan fiskeriministeren fastsætte en afgift samt de vilkår, han i øvrigt måtte finde passende.

Kapitel II.

Fiskeriets forhold overfor anden udnyttelse af fiskeriterritoriet.

A. Almindelige bestemmelser.

§ 3. Ingen må uden hjemmel lægge hindringer i vejen for lovligt udøvet fiskeri.

§ 4. Bortset fra foranstaltninger, der foretages i forbindelse med anlæg af trafikmæssig eller industriel karakter o. lign., inddæmnings- eller tørlægningsarbejder, hvortil tilladelse er givet af ministeren for offentlige arbejder eller landbrugsministeren kan følgende foranstaltninger, hvis de kan forårsage ulemper for eller hindre fiskeriet eller gøre bundforholdene uegnede til fiskeri, kun finde sted med fiskeriministerens tilladelse:

- 1) Udkastning af genstande, materialer og affaldsprodukter, herunder slagger, aske og fyld.

For danske skibe gælder denne bestem-

melse også for internationale farvande øst for linien Lindesnæs—Hanstholm.

- 2) Udledning af kemikalier, slam, kridt- og kalkopslemmet vand og
- 3) optagning af sand og bundmaterialer, herunder østers- og muslingeskaller.

Stk. 2. Tilladelse til foranstaltninger på fiskeriterritoriet, hvis gennemførelse vil være til hinder eller ulempe for det på stedet normalt udøvede erhvervsfiskeri, kan ikke gives, medmindre der samtidig af vedkommende minister er truffet afgørelse med hensyn til spørgsmålet om ydelse af skadesløsholdelse til de erhvervsfiskere, hvis indtjeningsmuligheder vil blive berørt af den pågældende foranstaltning, eller dette spørgsmål er henvist til afgørelse ved et nævn, jfr. stk. 3.

Stk. 3. Spørgsmålet om, hvorvidt tab lides

og skadesløsholdelse herfor bør ydes samt om størrelsen af skadesløsholdelsen, kan af fiskeriministeren, landbrugsministeren eller ministeren for offentlige arbejder henvises til afgørelse af et nævn bestående af 3 medlemmer. Af medlemmerne vælges 1 medlem af fiskeriministeren og 1 medlem af landbrugsministeren eller ministeren for offentlige arbejder efter indbyrdes forhandling, medens formanden vælges af de således udpegede 2 medlemmer. Såfremt enighed om valg af formand ikke opnås, sker udpegning af formand af præsidenten for den pågældende landsret. Nævnet bestemmer selv procedureformen og kan til vejledning tilkalde sagkyndige skønsmænd, som har særligt kendskab til den slags fiskeri, der berøres af den pågældende foranstaltning. Før sager indbringes for nævnet kan den pågældende minister kræve sikkerhed for sagsomkostningerne af den sammenslutning eller de personer, i hvis interesse sagen rejses, og gøre indbringelsen betinget af, at sådan sikkerhed stilles. Nævnet afgør dog selv endeligt, hvem der skal betale sagens omkostninger. Nævnets afgørelse er endelig, dog kan spørgsmål om godtgørelsens størrelse indbringes for domstolene under en mod eller af vedkommende minister inden 4 uger efter afgørelsens forkyndelse anlagt sag. Eventuel fastsat erstatning erlægges inden 15 dage efter afgørelsens forkyndelse, såfremt intet andet er bestemt i denne.

Stk. 4. Skadesløsholdelsen kan helt eller delvis tillægges den lokale fiskeriforening, hvor en sådan findes, til anvendelse efter foreningens nærmere bestemmelser til dækning af opståede tab.

Stk. 5. Efterkommelse af nævnets afgørelse er vilkår for den pågældende tilladelses meddelelse eller opretholdelse.

Stk. 6. Rejses der krav om skadesløsholdelse efter foranstående regler i forbindelse med en vandløbsrets behandling af sager efter vandløbslovgivningen, kan retten afslutte sagen efter denne lovgivnings almindelige regler og henvise spørgsmålet om skadesløsholdelse til landbrugsministeren med henblik på afgørelse efter stk. 2 og 3.

B. Forholdet til skibsfarten m. m.

§ 5. Fiskeri, dyrkning af muslinger på pæle, ris o. lign., skræbning af muslinger og

andre bunddyr, samt optagning af tang, må ikke udøves på en sådan måde, at den frie sejlads derved hindres eller vanskeliggøres. Hvor der ved afmærkning af placeringen af bundgarnspladser efter § 12, stk. 9, kan opstå fare for sejladsen ved anbringelse af pæl, skal bøje eller vager altid benyttes. Forankring af pæle til faststående redskaber, der føres længere ud end 3 gange vanddybden, skal afmærkes med bøjer. Afmærkning af tejer og andre lignende ufastgjorte undervandsredskaber med træflod er forbudt.

Stk. 2. Flydende bundgarn, hvorved forstås bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandkorpen (ovenvandsruser), og som er forankrede og holdes oppe ved bøjer, tønder eller lignende, skal på den yderste ende af garnet være forsynet med en vager med en signalkugle på mindst 50 cm i diameter eller en signalkegle på 50 cm, målt såvel i bund som højde, ragende mindst 2,0 m over vandet. Endvidere skal redskabet om natten være forsynet over nævnte signalkugle eller signalkegle med hvidt blinklys med ca. 60 blink pr. minut, rækker af flydebundgarn med sådant blinklys ved den yderste garnende.

Stk. 3. Fiskerikontrollen kan påbyde, at faststående redskaber, pæle eller dele af disse på sådanne steder, hvor det af hensyn til sejladsen efter kontrollens skøn må anses for nødvendigt, om natten skal være forsynet med hvidt hurtigblinkende lys med ca. 60 blink i minuttet, der for så vidt angår pæleopstillinger til bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber skal være anbragt på hovedpælen. For så vidt angår bundgarnsrækker anbringes lyset på den yderste hovedpæl i rækken. Om sådant påbud udstedes fornøden bekendtgørelse af fiskerikontrollen.

Stk. 4. Hvor der sættes rækker af bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandkorpen (ovenvandsruser), skal der, når redskaberne måler 20 m i ringen eller derover målt efter hele garnets omkreds, dog således, at der beregnes højst 2 m for fangståbningen, for hvert andet redskab regnet inde fra kysten, holdes en plads åben til gennemsejling af en bredde på

mindst 20 m, hvor intet fiskeredskab må udsættes eller voddræt finde sted.

Stk. 5. Afbrækkede pæle skal straks fjernes af den, der sidst har brugt pladsen. Forhindrer vejret, at de afbrækkede pæle optages, skal pælestumperne, indtil vejret muliggør optagelse, afmærkes med en stage med grønt flag, der rager mindst 1,5 m over vandet. Fiskerikontrollen kan straks lade de afbrækkede pæle bortfjerne, når de efter kontrollens skøn kan medføre fare for sejlads eller menneskeliv. Omkostningerne herved kan fordres refunderet hos den, der har pligt til at fjerne pælene og beløbene kan inddrives ved udpantning.

Stk. 6. Pæle, der ikke benyttes til fiskeri fra sæson til sæson samt pæle i fjorde, vige, mindre indskæringer af havet og i sundene, herunder Limfjorden og Øresund, skal efter afsluttet fiskeri straks optages. Fiskeriet betragtes ikke som afsluttet, når afbrydelse er sket i kortere tid for tørring eller forbedring af redskaber.

Stk. 7. Pæle, der benyttes til fiskeri med bundgarns- eller ruseredskaber, skal, når redskabet måler over 15 m i ringen (målt som i stk. 4 anført), i rodenden være indbrændt eller indhugget ejerens navnebogstaver med blokbogstaver af en højde på mindst 5 cm. I Limfjorden skal sådanne navnebogstaver dog være indbrændt eller indhugget i de til bundgarnsfiskeri m. v. benyttede pæle, selv om redskabet ikke måler over 15 m i ringen, når pælene er anbragt på en vanddybde af 3 m og derover.

Stk. 8. Forvolder et skib skade på lovligt stående og forsvarligt afmærkede fiskeredskaber, jfr. herved foruden foranstående stk. 1, 2. og 3. pkt., stk. 2, 3, 4 og 6 også bestemmelserne i § 9, er rederen forpligtet til at erstatte skaden, med mindre det godtgøres, at skaden ikke ved sædvanlig agtpågivenhed, kunne være afværget af skibsfører, mandskab, lods eller andre, der udfører arbejde i skibets tjeneste.

§ 6. Skovle og bomme, der anvendes til udspilning af fiskeredskaber, skal så vidt muligt være indrettet således, at de ikke kan beskadige kabler og ledninger.

C. Forholdet til kystejerne m. fl.

§ 7. Hvor der i umiddelbar forbindelse med kysten forekommer opvækst af siv

og rør, må intet for sådan opvækst skadeligt fiskeri finde sted.

Stk. 2. Tjørn og andre busk- eller trævækster må ikke udkastes i vandet eller henlægges på strandbredden på sådanne steder, at bortskylning kan finde sted, og skal i tilfælde af anvendelse til kystsikring altid forsvarligt fastgøres. Hegn af pigtråd må ikke sættes længere ud end til daglig vandstandslinje, andre hegn ikke længere ud end nødvendigt til kreaturhegningsformål. Disse sidste hegn skal fjernes fra fiskeriterritoriet hvert år inden 1. november og må ikke genudsættes før mulighed for isgang er ophørt.

§ 8. Hvor der nægtes en fisker plads til ophaling af hans både, oplagsplads for hans bundgarnspæle og tørreplads for hans garn med nødvendige garnhuse og tjæregryder, og almindelig overenskomst ikke opnås, kan han forlange spørgsmålet, om og hvor en passende ophalings-, oplags- og tørreplads kan anvises enten på den udyrkede og for græsvækst blottede strandbred eller, hvor en sådan ikke findes, andetsteds i nærheden, afgjort på sin bekostning af 3 dertil af retten udmeldte, uvildige mænd, hvoraf mindst den ene skal være fiskerikyndig.

Stk. 2. Ved sagens afgørelse skal det tages under overvejelse, om der efter de forhåndenværende omstændigheder er vægtig begrundelse for at opfylde fiskerens begæring imod vedkommende ejers eller brugers protest, og iagttages, at afsavnet af den plads, der anvises fiskeren, ikke forvolder dens ejer eller bruger større skade eller ulempe end uundgåeligt fornødent, og navnlig, at plads ikke anvises indenfor områder, hvis særlige erhvervsmaessige udnyttelse eller benyttelse til have, gårdsplads eller lignende er til hinder herfor. I øvrigt vil det ved anvisning af pladsen være at iagttage, at denne kommer til at ligge så nær som muligt ved det sted, hvor både og redskaber føres i land. Både ejer og fiskere er berettigede til at forlange, at pladsen skal indhegnes efter hegnssynsmyndighedernes anvisning.

Stk. 3. Erstatningen for pladsen fastsættes, i mangel af mindelig overenskomst, for 5 år ad gangen af de af retten udmeldte, uvildige mænd. Erstatningen udredes årlig forud, forinden pladsen må tages i brug.

Enhver, som deltager i erstatningens udredelse, er berettiget til at bruge pladsen.

Stk. 4. Er nogen af parterne utilfreds med den truffne afgørelse, kan vedkommende inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt ham, forlange udmeldt det dobbelte antal uvildige mænd, hvoraf mindst 2 skal være fiskerikyndige, og hvis afgørelse ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Ved afgørelsen bliver at bestemme, hvem der skal bære omkostningerne. Disse kan

pålægges en af parterne eller fordeles mellem begge parter. Omkostningerne skal betales inden 15 dage efter afgørelsens forkyndelse og kan inddrives ved udpantning.

Stk. 5. Når 5 år er forløbet, efter at en sag sidst er blevet afgjort ved uvildige mænds skøn, har såvel ejeren som fiskerne eller andre deri interesserede ret til på samme måde at kræve spørgsmålet afgjort på ny.

Kapitel III.

Indbyrdes ordensregler for fiskeriet.

§ 9. For at et redskab kan anses for forvarligt afmærket skal følgende regler være iagttaget:

1. Bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandkorpen (ovenvandsruser) skal på hovedpælen eller den yderste pæl i det yderste garn være forsynet med en signalkugle på mindst 50 cm i diameter eller en signalkegle på mindst 50 cm, målt såvel i bund som højde, ragende mindst 2,0 m over vandet. Ved de i § 5, stk. 4, påbudte gennemsejlingsåbninger skal endvidere hovedpælen eller den yderste pæl ved hver gennemsejlingsåbning være forsynet med et mørkt flag på 50 cm i firkant og ragende mindst 2,0 m over vandet. Redskaberne skal om natten være forsynet med hvidt blinklys med ca. 60 blink pr. minut på hovedpælen, bundgarnsrækker med sådant blinklys på den yderste hovedpæl i rækken.

2. Andre ruser, laksegarn og lignende redskaber, som er fastgjort til pæle, skal på hovedpælen eller den yderste pæl være forsynet med et mørkt flag på 30 cm i firkant, der rager mindst 1,5 m over vandet.

3. Undervandsdobbelt-ruser, herunder kasteruser, fastgjort til sten, ankre eller lignende, skal for hver ende af rusen eller ruserækken afmærkes med stager, der er forsynet med et mørkt flag på 30 cm i firkant, som rager mindst 1,5 m over vandet. Hvor sådanne redskaber tillige er fastgjort til stager, skal disse rager mindst 1 m over van-

det for hver ende af rusen eller ruserækken. Ruserækker over 150 m's længde skal til lige uanset fastgørelsesmåden, afmærkes med en mindre stage eller bøjse for hver 50 m.

4. Tejner og andre lignende ufastgjorte undervandsredskaber afmærkes med kork- eller plasticflod med eller uden stage.

5. Andet faststående redskab, hvadenten det er bundsat eller flydende, skal afmærkes for hver ende af lænken med en stage, hvis top rager mindst 1,2 m over vandet; stagerne skal på toppen være forsynet med to firkantede flag. I en afstand af 70 m fra hver af førnævnte stager skal der på lænken anbringes en stage med et firkantet flag for at tilkendegive, i hvilken retning lænken er udsat; herudover skal lænken være afmærket med stager eller bøjer for mindst hver 1.000 m — for Limfjordens vedkommende dog for mindst hver 600 m.

6. Drivvod skal ved sækken være forsynet med bøjereb og en sortmalet tønde eller bøjse uden topbetegnelse.

7. Drivende eller svajende redskab skal ved den faste ende af lænken, der er forankret til bunden eller fastgjort til båd, afmærkes med en bøjse uden stage samt ved den frie ende med en bøjse med stage, som rager mindst 1,2 m over vandet. Drivende redskab skal om natten have en klar lanterne på denne stage. Svajende redskab skal føre et trekantet flag.

8. I farvandet omkring Bornholm og Christiansø skal sættetove og andre faste

tove i månederne maj-oktober være afmærket med en 1,5 m høj stage, som bærer et flag, der er 0,3 m i mindste tværmål, og som er anbragt på det yderste sættetov; når garn er udsat fra sættetovene, skal der desuden på yderste bøjle være anbragt et hvidt blinklys med ca. 60 blink pr. minut.

9. Ingen redskabsafmærkning må rage højere over vandet end 3 m.

§ 10. Den, der har påbegyndt lovligt fiskeri med forsvareligt afmærkede redskaber, jfr. § 9, har fortrinsret til benyttelse af pladsen fremfor andre fiskere, så længe fiskeriet udøves, og må ikke fortrænges fra stedet eller forulempes i sit fiskeri af disse. For så vidt angår pæleredskaber, der ikke udsættes med 3- eller 6-årig fortrinsret på bundgarnspladser, jfr. herom reglerne i § 12, og som i deres hele anbringes på vanddybder over 2 m, indtræder fortrinsretten allerede, når ramning af pælene påbegyndes, såfremt der slås eet stade færdigt ad gangen og arbejdet tilendebringes inden 14 dage. Pælene skal straks besættes med fiskedygtigt redskab.

Stk. 2. Under udsætningen af redskaber skal enhver fisker søge undgået, at hans redskaber kommer andre redskaber så nær, at de ikke kan holdes klar af hinanden. Den, der sidst har begyndt udsætningen af sine redskaber, skal vige for den, der har begyndt først. Viser det sig ved dragningen, at redskaberne er blevet uklare, og det bliver nødvendigt at kappe, skal dette altid ske på egne redskaber.

Stk. 3. Åluser må ikke røgtes fra 1 time efter solnedgang til 1 time før solopgang.

Stk. 4. Forvoldes der under fiskeri skade på lovligt udsatte og forsvareligt afmærkede redskaber uden at forholdet omfattes af § 5, stk. 8, skal skaden erstattes af den, der udøver fiskeriet eller lader det udøve, med mindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget ved sædvanlig agtpågivenhed. Det samme gælder, hvor skaden forvoldes af drivende redskaber.

Stk. 5. På sådanne steder, hvor der efter fiskerikontrollens skøn er udsat faststående redskaber i sådan mængde, at skade ved fiskeri med slæbende redskaber må befrygtes, kan fiskerikontrollen forbyde sådant fiskeri om natten. Fornøden bekendtgørelse herom vil være at udstede.

Stk. 6. Den i stk. 3 foreskrevne beskyttelse kommer med hensyn til de under Bornholm udsatte lakselænker kun til anvendelse i månederne oktober-marts.

§ 11. Hvor fiskeriet ikke udøves ifølge særlig adkomst, jfr. § 2, stk. 1, eller hvor der ikke ved vedtægt er truffet særlige bestemmelser herom, jfr. § 27, gælder følgende regler for afstanden mellem fiskeredskaber i brug:

Stk. 2. Bundgarn, bundgarnslignende rusedskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser), skal, når de måler 20 m i ringen eller derover, jfr. § 5, stk. 4, sættes med en afstand af 565 m til siden. Sideafstanden måles mellem radenes midtpunkter. Hvor disse redskaber på grund af kystens form ikke står i samme kompasretning, må ingen hovedpæl stå en anden hovedpæl nærmere end $\frac{1}{4}$ af den sammenlagte længde af de pågældende 2 redskaber. Ved redskabets længde forstås afstanden mellem hovedpælen og den inderste radpæl. Sættes redskabet udenfor anden mands redskab af heromhandlede art, skal der være en afstand af mindst 20 m mellem det yderste redskabs inderste radpæl og det inderste redskabs hovedpæl, og endvidere skal, hvor afstanden mellem de nævnte pæle er under 200 m, det yderste redskab sættes i fluglinje med det inderste. Ved flydende bundgarn erstattes i heromhandlede henseender hovedpæl med yderste hovedbøjle og inderste radpæl med inderste radbøjle. De anførte afstande mellem redskaber må ikke overskrides på steder, hvor flere fiskere ønsker at indtage redskabsplads, og forholdene i øvrigt egner sig for anbringelse af flere redskaber eller af rækker af redskaber indenfor disse afstande. I tvivlstilfælde kan det efter fiskernes begæring afgøres af fiskerikontrollen, om forholdene kræver større afstande mellem redskaberne.

Stk. 3. Sideafstanden mellem bundgarn, bundgarnslignende rusedskaber eller lignende redskaber, indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser), som måler under 20 m i ringen, jfr. § 5, stk. 4, og de i stk. 2 nævnte redskaber, skal være mindst 300 m målt mellem redskabernes nærmeste punkter. Når redskaber af førstnævnte art sættes udenfor hinanden eller udenfor de

i 2. stk. nævnte redskaber, såvel som når sidstnævnte redskaber sættes udenfor førstnævnte, kommer bestemmelserne i stk. 2, 5. pkt., om afstand og retning i anvendelse.

Stk. 4. Andre faststående redskaber end de i stk. 3 nævnte skal, når de er tjenlige til fangst af stimfisk (hvorved forstås sild, makrel og hornfisk), uanset størrelsen holdes i en afstand af 565 m fra de i stk. 2 nævnte redskaber. Silde- og makrelnedgarn skal dog kun holdes i en afstand af 125 m, og alle andre faststående redskaber skal holdes i en afstand af 75 m fra disse redskaber og deres faste dele (ring, forgård, rad).

Stk. 5. Sideafstanden indbyrdes mellem bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, indrettet til at klæde vandkorpen (ovenvandsruser), som måler under 20 m i ringen, jfr. § 5, stk. 4, skal være mindst 250 m.

Stk. 6. For andre redskaber gælder den regel, at intet redskab må komme allerede udsat ruse, ruserække, nedgarn, krogeline eller lignende redskab nærmere end 75 m. Ruserækker må dog sættes med en indbyrdes afstand af 50 m.

Stk. 7. For krogeliner, nedgarn, vod, stangeredskaber og lignende småredskaber gælder ingen indbyrdes afstandsbestemmelser.

Stk. 8. Fiskeri med slæbende redskaber eller håndredskaber må ikke udøves inden for en afstand af 75 m fra bundgarn, ruser, ruserækker, nedgarn, krogeliner eller lignende stående redskaber.

Stk. 9. Fiskeredskaber, der uberettiget sættes andre udsatte redskaber nærmere end ovenfor angivet, kan efter derom fremsat begæring straks foranlediges fjernet af fiskerikontrollen. Omkostningerne ved bortfjernelse af redskabet påhviler den, der har fremsat begæringen mod ret til at holdes skadesløs af ejeren af det fjernede redskab eller — for så vidt han har overladt brugen af dette til anden mand — af denne.

§ 12. Hvor fiskeri ikke udøves ifølge særlig adkomst, jfr. § 2, stk. 1, eller hvor der ikke ved vedtægt er truffet særlige bestemmelser herom, jfr. § 27, gælder følgende regler for erhvervelse og benyttelse af bundgarnspladser:

Stk. 2. Ved bundgarnspladser forstås i

denne lov pladser, på hvilke der fiskes med bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, som er indrettet til at klæde vandkorpen og som måler 20 m eller derover i ringen, jfr. § 5, stk. 4.

Stk. 3. Erhvervelse af ledige bundgarnspladser sker for hvert år ved anmeldelse til den lokale fiskerikontrol. Anmeldelsen, i hvilken skal angives den eller de ønskede pladsers beliggenhed, skal være fiskerikontrollen i hænde inden den 15. oktober.

Stk. 4. Fiskerikontrollen indkalder snarest efter denne dato ved anbefalet brev eller på anden egnet måde for hver kyststrækning samtlige anmeldere til et møde, hvor fordelingen mellem anmelderne af de anmeldte pladser foretages af fiskerikontrollen, efter at hver enkelt anmelder har haft adgang til at gøre sine ønsker gældende med hensyn til de pladser, han har anmeldt. Anmelderne skal give personligt møde, med mindre de på grund af sygdom eller anden tvingende årsag er forhindret, i hvilket tilfælde de kan møde ved en befuldmægtiget person. Om pladser, der er anmeldt af flere, men om hvis fordeling der ikke allerede ved lokale aftaler er opnået eller på mødet opnås frivillig ordning, foretages lodtrækning.

Stk. 5. Berettiget til at deltage i lodtrækningen er enhver, der er fyldt 21 år og i mindst 2 år har drevet og fortsat driver fiskeri som erhverv og for hvis vedkommende efter kommunalbestyrelsens skøn mindst $\frac{3}{5}$ af hans årsindtægt ved personlig virksomhed skyldes fiskeri. Den pågældende må endvidere kunne dokumentere, at han disponerer over bundgarnsredskaber til at udrette på pladsen.

Stk. 6. Med mindre $\frac{2}{3}$ af samtlige deltagere ønsker anden lodtrækningsform, foretages lodtrækningen efter følgende regler: I tombolaen nedlægges lodder mærket nr. 1, nr. 2 og så fremdeles i et antal svarende til antallet af deltagere i lodtrækningen. Hver deltager må trække ét lod. Den, der har trukket nr. 1, skal på kort eller kortskitse, jfr. stk. 8 angive, hvilken plads der ønskes indtaget, og så fremdeles i nummerorden, indtil hver af deltagerne i lodtrækningen i det omfang, der er disponible pladser, har fået tildelt en plads. Den fortsatte fordeling foregår derefter således, at den, der har trukket det højeste nummer

og altså fået tildelt den sidste plads i første omgang, får ret til at udvælge sig første plads i næste omgang, det næsthøjeste nummer den følgende plads og så fremdeles, indtil hver af deltagerne atter har fået en plads. I tredje omgang får den, der har trukket lod nr. 1, atter ret til at udvælge den første plads, nummer 2 den følgende plads og således skiftevis fremdeles, indtil der ikke er flere pladser, der skal fordeles.

Stk. 7. Den, der har erhvervet flere ledige bundgarnspladser, end han kan og vil besætte, skal straks underrette fiskerikontrollen om, hvilke pladser han ikke kommer til at benytte. De pågældende pladser betragtes herefter som afgivet. Sker dette inden de i stk. 9 fastsatte frister for afmærkning af pladserne for redskabernes hovedpæle, finder om fornødent ny lodtrækning sted.

Stk. 8. De tildelte bundgarnspladser indtegnes af fiskerikontrollen på kort eller kortskitser, der opbevares på vedkommende fiskerikontrolstation. Disse er dog kun afgørende for antallet af garn i bundgarnsrækker.

Stk. 9. Den, der har erhvervet en bundgarnsplads, skal hvert år snarest muligt og senest den 30. april — på steder, hvor der sædvanlig drives forårsfiskeri dog 15. marts — for så vidt isforhold ikke er til hinder herfor, afmærke pladsen for redskabets hovedpæl (yderpæl) ved bøje eller vager eller ved anbringelse af selve hovedpælen. På afmærkningen, skal vedkommendes navn, bopæl og årstallet for bundgarnspladsens erhvervelse tydeligt være angivet. Når bundgarnspladsen derefter bruges til fiskeri med garn som måler mindst 20 m i ringen, jfr. § 5, stk. 4, og garnet hvert år er udsat i fiskedygtig stand inden den 15. september — for så vidt angår garn til fangst af sild, makrel og hornfisk dog 1. juli og på steder, hvor der sædvanlig drives forårsfiskeri, 15. april — bevares fortrinsretten, jfr. § 10, stk. 1, til at benytte pladsen i 3 år fra den 1. januar at regne, som følger efter udløbet af den i stk. 1 for anmeldelse fastsatte frist. For så vidt garnet måler 38 m eller derover i ringen (målt efter hele garnets omkreds, dog således, at der beregnes højst 3 m for fangståbningen), bevares fortrinsretten dog i 6 år.

Stk. 10. Den, der har erhvervet en bund-

garnsplads udenfor en eller flere indtagne bundgarnspladser eller den, der ønsker at benytte en ledig bundgarnsplads udenfor indtagen bundgarnsplads, kan ved anbefalet brev eller i overværelse af 2 uvildige personer opfordre den eneberettigede til en indenfor beliggende bundgarnsplads til at opgive længden af denne udefter eller til at afmærke pladsen for redskabets hovedpæl. Den eneberettigede til den indenfor beliggende bundgarnsplads er herefter pligtig til inden 8 dage eller så snart herefter vejret tillader det at afmærke pladsen for sit redskabs hovedpæl eller opgive pælens placering i forhold til den indenfor liggende bundgarnsplads, kysten eller eventuel landløs grund. Efterkommer den berettigede til den indenfor liggende bundgarnsplads ikke opfordringen, er den, der har rettet opfordringen til ham, berettiget til at afmærke pladsen for sin hovedpæl og udsætte sit garn således, at der beregnes en længde på indtil 125 m til den indenfor liggende bundgarnsplads. Den, der erhverver fortrinsret til inderpladser på steder, hvor fortrinsretten til en række bundgarnspladser udløber, må for så vidt der findes berettigede til pladsen udenfor, ikke føre sine inderpladser længere udefter end tilfældet var tidligere.

Stk. 11. Udover de i stk. 9 nævnte tilfælde fortabes fortrinsretten til at benytte en bundgarnsplads, når pladsen rykkes til siderne eller dennes retning ændres.

Stk. 12. Er fortrinsretten til at benytte en bundgarnsplads fortabt, finder ny erhvervelse af fortrinsretten til pladsen sted efter foranstående regler. Pladsen kan indtil det pågældende års udgang benyttes af alle og enhver under iagttagelse af de for fiskeriets udøvelse almindeligt givne regler, jfr. § 10, stk. 1. I tilfælde af brugerens død bevarer hans ved dødsfaldet med ham samlevende hustru dog fortrinsretten til at benytte bundgarnspladsen, indtil fortrinsretten for den afdøde bruger ville være udløbet. Denne ret kan af enken overlades til andre under forudsætning af, at de til fiskeriet på pladsen hidtil benyttede garn og pæle, samt idig overlades den nye bruger, eventuelt ved salg eller leje. Andre arvinger bevarer den afdøde brugers fortrinsret til at benytte bundgarnspladsen til årets udgang.

Kapitel IV.

Beskyttelse og ophjælpning af fiskebestandene.

A. Begrænsninger i anvendelsen af fiskeredskaber.

§ 13. Trawlfiskeri er forbudt inden for en afstand af 3 sømil fra lavvandslinien.

Stk. 2. Ved trawlfiskeri forstås fiskeri med ethvert vodredskab fæstet til båd eller fartøj, som bevæges ved hvilken som helst kraft.

Stk. 3. Fra forbudet i 1. stk. gælder følgende undtagelser, jfr. dog § 18:

1. *Småredskaber*, hvis fangåbninger ikke er bredere end 2 m og som udelukkende er bestemte til fangst af agn.

2. *Drivvod og slæbevod*, der spiles ved hjælp af træbomme, hvis længde ikke overstiger 9 m. Bommene kan fæstnes til voddet ved hjælp af hanefodskonstruktioner. Den samlede belastning af redskabet, herunder vægten af beslag og synk, må ikke overstige 25 kg.

3. *Redskaber forsynet med mundingsramme, bestemt til skrabning af mustinger, herunder østers*, når fangåbningen ikke er bredere end 2 m.

4. *Skovltrawl*, der overalt i redskabet har en maskestørrelse på mindst 75 mm, jfr. § 14, og hvis skovle ikke i vægt overstiger 160 kg hver, må af fartøjer med en maksimumsmotorkraft på 175 H. K. ud for de åbne kyster anvendes fra 1 time før solopgang til 1 time efter solnedgang. For så vidt angår farvandene inden for Skagen, bortset fra Limfjorden og Øresund, må det nævnte trawl dog anvendes fra 1½ time før solopgang i tiden 1. september til 30. april og fra 2 timer før solopgang i tiden 1. maj til 31. august. De til trawlets spiling anvendte skovle skal være forsynet med fartøjets registreringsbogstaver og -nummer indhugget eller indbrændt i skovlene med let læselige bogstaver og tal af mindst 6 cm's højde. I fjorde, vige og lignende indskæringer af havet, hvis mundingers bredde er under 30 km samt i de smallere sunde, herunder Limfjorden, skal det derimod til enhver tid være forbudt at anvende skovltrawl, med mindre dette udtrykkeligt er tilladt i en for det pågældende farvand oprettet vedtægt. I tvivlstilfælde afgøres det af fiskeriministeren, om brugen af skovltrawl er tilladt i et farvand.

Stk. 4. For brugen af de i stk. 3 nævnte

redskaber kan fiskeriministeren efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og efter samråd med Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser foreskrive særlige betingelser såvel med hensyn til redskabernes indretning som deres brug, ligesom han under samme forudsætning for bestemte afgrænsede vandområder og på nærmere af ham fastsatte vilkår såvel kan udvide det fornævnte for brugen af skovltrawl foreskrevne tidsrum, når hensynet til fiskeriet med faststående redskaber ikke taler afgørende herimod, som helt forbyde brugen af samtlige fornævnte redskaber i de pågældende vandområder.

Stk. 5. Ud for de åbne kyster eller på nærmere afgrænsede dele af disse områder samt i Limfjorden kan fiskeriministeren efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og efter samråd med Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser på nærmere af ham fastsatte betingelser tillade anvendelse af *bristingskovltrawl*, *åleskovltrawl*, *tobistrawl* og *tungetrawl* (Skovltrawl med mindstemaskestørrelse på 70 mm) i indtil 6½ måned årlig.

Stk. 6. Fiskeriministeren kan efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og efter samråd med Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser på nærmere af ham fastsatte betingelser tillade brug af trawl, der spiles mellem 2 fartøjer (flydetrawl, dobbeltspand, parfiskeri).

Stk. 7. Overalt på fiskeriterritoriet, hvor der ikke i vedtægt findes forbud derimod, er det tilladt at drive *snurrevodsfiskeri*, d.v.s. fiskeri med vod, der uden konstruktion til spiling (skovle, bom og lignende) under brugen indhives til ét fartøj. I den i stk. 1 nævnte del af fiskeriterritoriet skal maskerne overalt i redskabet have en størrelse på mindst 75 mm, jfr. § 14, med mindre det anvendes til fangst af sildefisk, ål og tobis.

Stk. 8. I Limfjorden må snurrevod bestemte til fangst af fladfisk eller torskefisk dog kun bruges i tidsrummet fra 15. september til og med 14. april. For Nissum Brednings vedkommende kan fiskeriministeren dog tillade benyttelse af redskabet hele året, når det efter hans skøn kan antages at kunne ske uden at medføre skade for rødspættebestanden i den øvrige del af Limfjorden.

Stk. 9. Det er forbudt at anvende *reje-ruse, rejebundgarn, rejehov* og *rejeglib*, der ikke overalt i redskabet har en maskestørrelse på mindst 16 mm, jfr. § 14. Fra fiskeri med landdragningsvod må ikke ilandbringes fladfisk.

Stk. 10. På den del af fiskeriterritoriet, der ligger uden for den i stk. 1 omhandlede 3-sømilegrænse, kan fiskeriministeren efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser forbyde brugen af visse redskaber eller fastsætte nærmere regler for deres anvendelse.

§ 14. Mindstemaskemål anført i denne lov og i medfør heraf udstedte bekendtgørelser anses for iagttaget, når et fladt måle-redskab af en tykkelse af 2 mm og med en bredde svarende til det påbudte mindstemaskemål let kan gå igennem den i nettets længderetning diagonalt strakte maske, når nettet er vådt.

§ 15. Brugen af *risgårde, ålekam*, samt i øvrigt *ethvert stangeredskab, herunder spyd og pile, der er forsynede med kroge eller krogelignende anordninger beregnet til at fastholde den spiddede fisk, skræbepilk, eksplo-derende, giftige eller bedøvende stoffer* til fiskeri er forbudt.

Stk. 2. Brugen af *vod, der drages langs kysten* ved hjælp af heste, motorkøretøjer eller af anden trækraft på land er ligeledes forbudt.

Stk. 3. Faststående redskaber skal, i det omfang vejrforholdene tillader det, røgtes regelmæssigt og så ofte, at den fangede fisks levemuligheder ikke unødigt forringes.

Stk. 4. Fiskeriministeren kan forbyde brugen af redskaber, der er forsynede med skærende anordninger egnet til afskæring af bundvegetationen.

§ 16. Fiskeriministeren afgør efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og efter samråd med Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, hvorvidt nyopfundne redskaber og hjælpemidler eller redskaber, hvis konstruktion væsentlig afviger fra hidtil kendte redskabers, må benyttes til fiskeri.

Stk. 2. Fiskeriministeren fastsætter de nærmere betingelser for anvendelse af sådanne redskaber og hjælpemidler, som tillades anvendt.

Stk. 3. Fiskeriministeren kan — eventuelt for visse dele af fiskeriterritoriet — efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser fastsætte nærmere regler for indretning af de til optagning af tang, søstjerner og andre bunddyr benyttede redskaber.

B. Begrænsninger i tonnage og motorkraft i fiskerifartøjer.

§ 17. Til fiskeri med vod må i Limfjorden vest for Ålborg i skibe, der er målt til en bruttoregister-tonnage af over 8 t, og i Limfjorden øst for Ålborg i skibe, der er målt til en bruttoregister-tonnage af over 10 t, ikke benyttes spil, som drives af motor eller anden mekanisk kraft. Sådanne spil må ikke være opstillet på skibet, og der må ikke om bord findes spil, der er i en sådan stand, at de kan tilkobles motor eller anden mekanisk kraft, medens skibet benyttes til fiskeri på Limfjorden.

C. Fredede områder og fredningsbælter.

§ 18. I Kattegat udfor Jyllands østkyst, vest for en linie trukket:

1) Fra Skagen inderhavns vestlige hjørne retvisende sydefter indtil skæring med 3-sømilegrænsen, derfra

2) sydefter parallelt med kystlinien 3 sømil fra land indtil skæring med linien Strandby kirke i retvisende 250°, derfra

3) i retvisende vest indtil 2 sømil fra land, og derfra

4) sydefter parallelt med kystlinien 2 sømil fra land indtil skæring med en linie fra Hammelev kirke overet med Fornæs fyr er alt fiskeri med trawl og vod forbudt i månederne maj, juni og juli. På det fredede vandområde må i det nævnte tidsrum landdragningsvod kun benyttes til fangst af stimfisk (hvorved her forstås sild, makrel og hornfisk) samt torske- og laksefisk. Landdragningsvoddene må intet sted i armene i ført stand være mindre end 2 m dybe.

Stk. 2. For nærmere afgrænsede områder indenfor de i stk. 1 nævnte farvande kan fiskeriministeren dog efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og efter samråd med Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser tillade fiskeri i månederne maj, juni og juli med snurrevod med et maskemål på mindst 110 mm.

§ 19. Uden særlig adkomst må intet fiskeri finde sted nærmere ved åers, bækkers og indvandes naturlige eller ved kunst frembragte udløb eller udmunding i havet eller fjordene ved almindeligt dagligt højvande end 300 m, når åen, bækken eller indvandet ved udløbet eller udmundingen har en bredde af mindst 2 m. I lige retning udfor vandløbets eller indvandets udløb eller udmunding skal der altid være uhindret gennemgang til fredningsbæltet på en strækning, der har en bredde af mindst 200 m og en længde af mindst 100 m. Foranstående bestemmelser gælder såvel ved et vandløbs udløb eller udmunding i et indvand som ved indvandets udløb eller udmunding i en fjord eller havet. Undtaget er dog i august, september, oktober og november måneder ruser, der er bestemt til fangst af blankål, og hvis munding og fangarme vender imod strømmen. For indvandes vedkommende kan der desuden af fiskeriministeren efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser fastsættes et efter ministerens skøn passende fredningsbælte indenfor udmundingen eller udløbet.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte bestemmelser kommer også til anvendelse ved udløbet i havet, fjorde eller indvande af vandløb samt ved indvandes udløb eller udmunding, når bredden ved udløbet eller udmundingen er mindre end 2 m, fra 2 måneder før den for farvet laks og havørred fastsatte fredningstids begyndelse til fredningstidens udløb.

Stk. 3. I øvrigt må fangstredskaber ikke anbringes på en sådan måde, at der spærres for fiskenes opgang til og nedgang fra åer, bække eller indvande.

Stk. 4. Er der tvivl om grænserne for de i stk. 1 og 2 nævnte fredningsbælter kan fiskeriministeren nærmere fastlægge deres beliggenhed. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, hvor forholdene efter hans skøn måtte gøre det ønskeligt, fastsætte et større eller mindre fredningsbælte end foran angivet samt fastsætte anden retningslinie og anden længde for den fredede gennemgangsstrækning. I forbindelse hermed kan iværksættes forbud mod brug af de i stk. 1 nævnte ål-ruser.

Stk. 5. Hvor det begæres af Dansk Fiske- riforening, Vestjysk Fiskeriforening, Dan- marks Sportsfiskerforbund eller Ferskvands- fiskeriforeningen for Danmark kan de be- føjelser, der ved stk. 4, 2. pkt. er tillagt fiskeriministeren, overlades til et nævn, hvori foreningerne har ret til at lade sig repræsentere ved 4 medlemmer, hvoraf de 2 skal være fra Danmarks Sportsfiskerforbund og/eller Ferskvandsfiskeriforeningen, me- dens fiskeriministeren udpeger et femte med- lem, der fungerer som nævnets formand. Nævnets afgørelser stadfæstes af fiskeri- ministreren. Foreningerne afholder selv ud- giften ved deres repræsentanters delta- gelse i nævnets arbejde. Nævnets afgørelser kan først ændres, når der er forløbet 5 år efter stadfæstelsen, med mindre indtrufne ændringer i naturforholdene gør ny af- gørelse påkrævet.

Stk. 6. I og ved fjordes udmunding i havet kan der af fiskeriministeren efter forhand- ling med fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser fastsættes et fredningsbælte, indenfor hvil- ket fangstredskaber ikke må bruges. Fred- ningsbælte kan fastsættes såvel indenfor som udenfor udmundingen. For Ringkøbing og Nissum fjorde skal der, når udløbet er åbent, være et sådant fredningsbælte på 750 m udenfor udmundingen. Dog skal det, når makrelstimer viser sig udfor disse fjorde, være tilladt i månederne august og sep- tember at fange makrel på det fredede areal på betingelse af, at der, når sådant fiskeri påbegyndes, straks gøres anmeldelse derom til fiskerikontrollen, samt at al fisk af anden art end makrel, der fanges med det benyttede redskab, ikke ilandbringes, men så vidt muligt udsættes i havet i levedygtig stand.

D. Fredning af fisk og mindstemål for fisk.

§ 20. For fisk og krebsdyr af nedennævnte arter fastsættes følgende fredning:

1. Hunrødspætter på hvilke rognsåkkens bagspids strækker ud over midten af fiskens totallængde: 1. januar til og med 30. april.

2. Hunskrubber, på hvilke rognsåkkens bagspids strækker sig ud over midten af fiskens totallængde: 15. februar til og med 14. maj.

3. Laks og ørred i yngledragt (farvet laks og havørred): 1. november til og med 31. januar. Kunstig opdrættede laks og ørred, der opfiskes i fiskegårde og lignende anlæg, samt regnbueørred omfattes ikke af denne fredning.

4. Nedfaldslaks: 1. februar til og med 31. marts.

5. Ålekvamper over 200 mm: 15. september til og med 31. januar. Dog er drægtige ålekvamper fredet i ovennævnte tidsrum uanset størrelsen.

6. Rognhummer er totalfredet i Limfjorden.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser forbyde fangst og landing af småsild, brisling og dybvandsrejer eller foreskrive nærmere betingelser for fangst og landing af disse dyrearter.

Stk. 3. Ved vedtægter kan de i denne paragraf fastsatte fredningstider udvides, men ikke forskydes eller afkortes.

Stk. 4. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og efter samråd med Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser — eventuelt for dele af fiskeriterritoriet — såvel forlænge som forkorte eller ophæve de fornævnte fredningstider eller ændre fornævnte fredningsbestemmelser samt foreskrive fredningstider og fredningsbestemmelser for andre fisk og hvirvelløse havdyr.

§ 21. For nedennævnte fiskearter fastsættes følgende mindstemål regnet fra snude-spids til halefinnens spids (totallængde):

	Millimeter
Rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>)	265
Pighvarre (<i>Psetta maxima</i>)	325
Slethvarre (<i>Scophthalmus rhombus</i>)	300
Tunge (<i>Solea solea</i>)	245
Rødtunge (<i>Microstomus kitt</i>)	260
Skrubbe (<i>Platichthys flesus</i>)	255
Ising (<i>Limanda limanda</i>)	250
Torsk (<i>Gadus morhua</i>)	330
Kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	270
Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)	400
Ål (<i>Anguilla anguilla</i>), blankål undtaget:	

	Millimeter
I Limfjorden	380
I øvrigt	345
Laks (<i>Salmo salar</i>)	400
Ørred (<i>Salmo trutta</i>)	400
Helt (<i>Coregonus lavaretus</i>)	340
Snæbel (<i>Coregonus oxyrhynchus</i>)	340
Gedde (<i>Esox lucius</i>)	400

Kunstig opdrættede laks og ørred, der opfiskes i fiskegårde og lignende anlæg er undtaget fra fornævnte mindstemåls bestemmelser.

Stk. 2. For krebsdyr af nedennævnte arter fastsættes følgende mindstemål regnet fra spidsen af pandetornen til den faste bagkant af svømmeviftens midterstykke:

	Millimeter
Hummer (<i>Homarus vulgaris</i>)	210
Dybvandshummer (<i>Nephrops norvegicus</i>)	147
Haler af dybvandshummer, målt fra forkanten af første bagkropsleds overside til den faste bagkant fra svømmeviftens midterstykke	80

Stk. 3. Fiskerikontrollen kan efter ansøgning meddele tilladelse til landing af undermålsfisk, dog undtaget laks og ørred, på Jyllands vestkyst fra Tannishus til Thyborøn kanal på vilkår, at undermålsfisken kun benyttes som agn.

Stk. 4. På Bornholm og Christiansø er det tilladt at lande pighvar, der er fanget i farvandet omkring øerne, til et mindstemål af 210 mm totallængde, dog kun til forbrug på øerne.

Stk. 5. Ved vedtægt kan de i denne paragraf fastsatte mindstemål forhøjes, men ikke nedsættes.

Stk. 6. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og efter samråd med Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser — eventuelt for dele af fiskeriterritoriet — såvel forhøje som nedsætte eller ophæve fornævnte mindstemål samt fastsætte mindstemål for andre end fornævnte fiskearter og krebsdyr eller for dele af disse.

§ 22. Fisk, krebsdyr og dele heraf, der ikke opfylder de fastsatte mindstemål må ikke landes, sælges, udbydes, holdes om

bord, opbevares eller forsendes. Det samme gælder indenfor fredningstiden for fredede fisk og fredede hvirvelløse havdyr. Undermålsfisk og undermålskrebsdyr samt fredede fisk og fredede hvirvelløse havdyr skal straks efter fangsten genudsættes i havet, så vidt muligt i levende tilstand.

Stk. 2. For fisk og krebsdyr, der er fanget inden fredningstidens indtræden, finder bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., først anvendelse 48 timer efter fredningstidens indtræden. Sådan fisk må indtil 6 døgn efter fredningstidens indtræden forsendes direkte til udlandet. For så vidt der i disse frister indtræder helligdage, forlænges fristerne tilsvarende. Fisk og krebsdyr, der er fanget inden fredningstidens indtræden og oplagt på frysehus inden udløbet af den i stk. 2, 1. pkt., nævnte frist, må, uanset bestemmelserne i stk. 1, 2. pkt., opbevares i frysehus i fredningstiden. Udtagelse må i fredningstiden kun ske til forbrug i egen husholdning.

Stk. 3. Under hensyntagen til forholdene på de steder, hvor fangsten skal foregå, kan fiskeriministeren efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, meddele undtagelse fra bestemmelserne i stk. 1, for så vidt angår fiskeyngel og sættefisk til udsætning i andre vande.

Stk. 4. Fiskeriministeren kan endvidere tillade fangst og landing af fredede fiskearter og krebsdyr i fredningstiden til klækkeanstalters forsyning med befrugtet rogn, ligesom han kan tillade, at fisk benyttet til dette formål, af klækkeanstalterne i fredningstiden sælges og forsendes direkte til udlandet.

Stk. 5. Modtageren af en sending fisk eller hvirvelløse havdyr eller dele heraf, hvori forefindes fisk eller hvirvelløse havdyr eller dele heraf under de fastsatte mindstemål eller fredede fiskearter eller krebsdyr, skal straks efter modtagelsen opgive afsenderens navn og adresse til fiskerikontrollen.

Stk. 6. For så vidt der i et parti fisk eller hvirvelløse havdyr forefindes fredet fisk eller krebsdyr eller fisk eller krebsdyr eller dele heraf under de fastsatte mindstemål, betragtes hele partiet som bestående heraf, med mindre frasortering finder sted under

fiskerikontrollens tilsyn umiddelbart efter, at forholdet er konstateret af fiskerikontrollen. Udgiften til frasortering er fiskerikontrollen uvedkommende.

Stk. 7. For så vidt angår partier af industri-fisk, d. v. s. partier af fisk beregnet i deres helhed til oparbejdning i fiskemels- eller olieindustrien eller til anvendelse til dyrefoder, kan fravigelse fra reglen i stk. 6, 1. pkt., finde sted mod, at fiskerikontrollen på grundlag af stikprøver udregner procentdelen af fredet fisk eller undermålsfisk i partiet. Så vidt muligt skal den eller de ansvarlige tilkaldes til fiskerikontrollens udtagning af stikprøverne.

Stk. 8. Fisk og krebsdyr må ikke formales om bord på skibe. Forbudet i stk. 1, 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på produkter, der er formålet i strid hermed. Fiskeriministeren kan meddele dispensation fra forbudet i 1. pkt.

E. Udsætning af fiskeyngel.

§ 23. Til fangst og udsætning af fiskeyngel og sættefisk i vande, der omfattes af denne lov samt til klækning af yngel af saltvandsfisk og krebsdyr kan der af fiskeriministeren ydes et beløb, der fastsættes på de årlige finanslove.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan fastsætte regler, hvorefter de, der driver fiskeri i det pågældende vand, skal afgive statistiske oplysninger om udbyttet af det fiskeri, der drives i dette vand, særligt af de udsatte fiskearter, samt fastsætte særlige kontrolbestemmelser for dette fiskeri.

F. Internationale beskyttelsesforanstaltninger.

§ 24. Regeringen bemyndiges til med andre lande at afslutte overenskomster gældende såvel udenfor som indenfor dansk fiskeriterritorium, hvorved følgende foranstaltninger til beskyttelse og opretholdelse af fiskebestandene iværksættes: Forskrifter om mindstemål for fisk og krebsdyr samt dele af sådanne, fredningstider for fisk og hvirvelløse havdyr, oprettelse af fredede områder for fisk og hvirvelløse havdyr, forskrifter for indretning og brug af fiskeredskaber og tilbehør, herunder mindste-

maskestørrelser i net, forbud mod brug af bestemte redskaber, redskabstyper eller fiskemetoder, iværksættelse af kunstigt opdræt og omplantning af fisk.

Stk. 2. De nærmere bestemmelser til gennemførelse af sådanne ved internationale aftaler besluttede foranstaltninger iværksettes af fiskeriministeren.

Kapitel V.

Vedtægtsbestemmelser.

§ 25. For fiskeriet overalt på fiskeriterritoriet kan der træffes nærmere bestemmelser i særlige vedtægter, når en eller flere lokale fiskeriforeninger fremsætter begæring herom overfor fiskeriministeriet som udtryk for et ønske, fremført af tilsammen mindst halvdelen af de herom stemmeberettigede.

Stk. 2. Stemmeberettigede er enhver, der

1. er fyldt 21 år,
2. har bopæl i en kommune, der grænser op til det pågældende vandområde,
3. driver og i mindst 2 år har drevet fiskeri som erhverv, og
4. efter kommunalbestyrelsens skøn indtjener mindst $\frac{3}{5}$ af sin årsindtægt ved personlig virksomhed gennem fiskeri.

Stk. 3. Når vedtagelse om fremme af en vedtægtssag har fundet sted i en fiskeriforening i overensstemmelse med foranstående, indsender foreningen gennem fiskerikontrol- len begæringen til fiskeriministeriet vedlagt:

1. fortegnelse over de i vedtægtssagen stemmeberettigede medlemmer af foreningen,

2. redegørelse for afstemningsresultatet i foreningen,

3. en af foreningen affattet, af kommunalbestyrelsen (kommunalbestyrelserne) atteret liste over samtlige i kommunen (kommunerne) bosatte fiskere, som efter kommunalbestyrelsens skøn opfylder betingelserne efter stk. 2, nr. 1-4. Listen skal, for så vidt den omfatter fiskere, der ikke som medlemmer af den pågældende forening eller som medlem af anden forening, der fremsætter tilsvarende begæring, har haft adgang til at afgive stemme angående spørgsmålet om vedtægtssagens fremme, være påtegnet erklæring fra hver enkelt af disse om, hvorvidt de tilslutter sig foreningens begæring.

4. forslag til 4 medlemmer af det i § 26 omhandlede vedtægtsudvalg, udpeget af

foreningen (foreningerne) på grundlag af afstemning blandt dens (deres) stemmeberettigede medlemmer, jfr. stk. 2, med angivelse af det antal stemmer, der er afgivet på hver enkelt.

Stk. 4. Når fiskeriministeren har modtaget den (de) i stk. 1 omhandlede begæring(er) og når mindst tilsammen halvdelen af de på den (de) medfulgte liste (lister) opførte fiskere har støttet begæringen, og han efter samråd med vedkommende hovedorganisation indenfor fiskeriet og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser finder, at det pågældende vandområde efter de naturlige forhold, dets størrelse, grænser og beskaffenhed, er egnet til vedtægtsvand, nedsætter han det i § 26 omhandlede vedtægtsudvalg til nærmere behandling af sagen.

§ 26. Forslag til de i § 25 omhandlede vedtægter affattes af et udvalg, bestående af en af fiskeriministeren beskikket formand samt de 4 af den begærende forening dertil valgte medlemmer. For så vidt flere foreninger har fremsat begæring, udpeger fiskeriministeren de 4 medlemmer i forholdsmæssigt antal fra hver forening efter antallet af stemmeberettigede fiskere i disse, og således, at de udpeges, som er valgt med størst stemmeantal. De nærmere regler for valgets foretagelse fastsættes i øvrigt af fiskeriministeren.

Stk. 2. Udvalget tiltrædes, for så vidt angår vedtægtsvande, hvori der udmunder ferske vande, for hvilke der er oprettet fiskeriregulativer, af et af Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark valgt medlem. Fiskeriministeren kan, i tilfælde hvor han skønner det ønskeligt, endvidere udpege et medlem med særlig biologisk indsigt og et af Danmarks Sportsfiskerforbunds bestyrelse indstillet medlem til at tiltræde udvalget. Hverken det af Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark valgte medlem, den af fiskeri-

ministeren udpegede biologiske sagkyndige eller det af Danmarks Sportsfiskerforbunds bestyrelse indstillede medlem har dog stemmeret i udvalget. Udvalgets afgørelser træffes ved flertalsbeslutning. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 3. Det af udvalget udarbejdede forslag til vedtægt skal fremlægges til almindeligt eftersyn i 14 dage på et eller flere for fiskerne let tilgængelige steder. Om fremlæggelsen skal udvalget på den på egnen sædvanligt anvendte måde udsende meddelelse, ved hvilken tillige alle de stemmeberettigede fiskere indvarsles til et møde på en i meddelelsen nærmere angiven dag efter fremlæggelsesfristens udløb for at forhandle om forslaget. Udvalget kan dog, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, i stedet sende meddelelse ved anbefalet brev til alle de stemmeberettigede fiskere. Er der ikke mødt eller repræsenteret over halvdelen af samtlige stemmeberettigede fiskere, bliver der at afholde et nyt møde, hvortil indkaldes med mindst 8 dages varsel på foran angivne måde. På mødet sættes forslaget efter behandling af eventuelle ændringsforslag under afstemning. Til forslagens vedtagelse udkræves over halvdelen af de afgivne stemmer. På de ovennævnte møder kan de mødende, når de er forsynet med skriftlig fuldmagt, afgive stemme for ikke-mødende stemmeberettigede, dog kan ingen afgive mere end 4 stemmer. Udvalgets formand leder møderne og lader optage protokol over forhandlingerne på disse. Det endeligt vedtagne forslag tilligemed protokollen eller bekræftet udskrift af denne indsendes til fiskeriministeriet. Vedtægten stadfæstes af fiskeriministeren, der iværksætter offentliggørelse herom i de lokale blade og i fagbladene.

Stk. 4. Der tilkommer udvalgets medlemmer, når de giver møde over 2 km fra deres hjem, godtgørelse for befordringsudgifter efter regning eller, hvis egen befordring benyttes, den for tjenestemænd for egen befordring til enhver tid fastsatte godtgørelse. Udgifterne herved, såvel som andre udgifter i anledning af vedtægternes affattelse eller forandring samt udgifter ved vedtægtsvandes afmærkning, afholdes af statskassen. Der tillægges de af bestyrelserne for Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark og Danmarks Sportsfiskerforbund ud-

pegede medlemmer af udvalget diæter efter tjenestemandslovens regler.

§ 27. I vedtægterne kan der under iagttagelse af denne lovs bestemmelser gives nærmere regler om

1) tiden, hvori og måden, hvorpå de forskellige fiskerier må drives,

2) brug, indretning m. m. af alle redskaber, af hvilke brugen ikke er forbudt i denne lov,

3) indtagelse af pladser til redskaber,

4) udvidelse eller indskrænkning af afstanden mellem redskaber i brug samt

5) anbringelse af de til muslingeavl fornødne pæle, ris m. m.

Stk. 2. For sådanne steder, hvor fiskeyngel særlig opholder sig eller udklækkes, kan det bestemmes, at alt fiskeri undtagen med kroge og nedgarn skal være forbudt.

Stk. 3. Brugen af et redskab kan, når flertallet af de stemmeberettigede fiskere anser redskabet for skadeligt, helt forbydes, såfremt biologiske grunde eller hensynet til erhvervsfiskeriets udøvelse taler afgørende herfor. I tvivlstilfælde afgør fiskeriministeren, hvorvidt der i en vedtægt kan optages forbud mod benyttelse af et redskab.

Stk. 4. I vedtægterne kan der endvidere fastsættes mindstemål og fredningstider for fisk og hvirvelløse havdyr, jfr. dog § 20, stk. 3, og § 21, stk. 5, og gives bestemmelser om ordning af forholdet mellem fiskeri og sejlads, jfr. dog § 5, samt om færdslen med forbudte redskaber på vedtægtsområder og om ordenens overholdelse under fiskeriet.

Stk. 5. For vedtægtsvande, der ved snævre indløb står i forbindelse med havet, skal fiskeriministeren påse, at der i vedtægterne er optaget de til sikring af fiskenes frie ind- og udgang fornødne bestemmelser for fiskeriet i indløbet.

§ 28. Forandring af vedtægterne kan ske i overensstemmelse med reglerne i § 25, stk. 3, og § 26, når mindst halvdelen af de i henhold til § 25, stk. 2, stemmeberettigede fiskere ønsker det. Indeholder en vedtægt forældede og overflødige eller som følge af forholdenes udvikling åbenbart urimelige bestemmelser, kan fiskeriministeren bestemme, at vedtægten skal optages til revision. Bestemmelserne i § 26 finder da anvendelse.

Stk. 2. Ophævelse af en vedtægt kan ske, når flertallet af de i henhold til § 25, stk. 2, stemmeberettigede personer ønsker det. Begæring om ændring eller ophævelse af en vedtægt kan tidligst fremsættes og bestemmelse om revision i henhold til stk. 1, 2. pkt., tidligst træffes 5 år efter vedtægtens stadfæstelse.

Stk. 3. Er der oprettet vedtægt for en del af et større vandområde, for hvilket fiskeriet ønskes ordnet ved vedtægt, bortfalder

vedtægten for det mindre vandområde, såfremt mindst $\frac{2}{3}$ af samtlige stemmeberettigede fiskere ved hele det større vandområde stemmer for vedtægtens ophævelse, og der derefter bliver oprettet vedtægt for hele det større vandområde.

§ 29. Eksemplarer af de til enhver tid gældende vedtægter skal kunne fås udleveret ved henvendelse til fiskerikontrollen.

Kapitel VI.

Kontrolbestemmelser.

§ 30. Tilsynet med overholdelse af bestemmelserne i denne lov og de i henhold til loven givne forskrifter samt med overholdelse af bestemmelserne i de for fiskeriet oprettede vedtægter påhviler, dels den under fiskeriministeriet hørende fiskerikontrol, dels politiet.

Stk. 2. Fiskerikontrollens tjenestemænd har politimyndighed under udøvelsen af det i stk. 1 nævnte tilsyn.

Stk. 3. Fiskerikontrollen er forpligtet til i tilfælde af uenighed mellem fiskerne indbyrdes eller mellem fiskere og andre vedrørende forhold, der falder ind under denne lov, at mægle mellem parterne, når disse fremsætter begæring herom.

§ 31. Fiskerikontrollen og politiet har adgang til ethvert lager eller udsalg af fisk, krebsdyr og skaldyr samt ret til at undersøge forsendelser heraf. Endvidere kan fiskerikontrollen og politiet foretage undersøgelse af fangst, ladning og redskaber overalt i fiskerfartøjer og fisketransportfartøjer.

Stk. 2. Fiskerikontrollen og politiet kan lade fiskerfartøjer og fisketransportfartøjer stoppe og borde for foretagelse af tjenstlige handlinger, herunder eftersyn af skibsdoku-

menter og undersøgelse af fiskeredskaber og fangst og kan forlange redskaber indbjerget for tjenstlig undersøgelse. Fiskerikontrollen kan endvidere give sådanne fartøjer ordre til at medfølge til havn for visitation eller opløsning af ulovlig fangst.

Stk. 3. I de tilfælde, hvor attrapering af et fiskerfartøj eller fisketransportfartøj agtes foretaget, og hvor mundtlig stopordre ikke kan gives, kan fiskerikontrollen afgive følgende stopsignaler for at tilkendegive, at forfølgelse af det pågældende fartøj er påbegyndt:

a) Om dagen:

Foruden det af fiskerikontrollen benyttede flag på flagspillet eller flaggaflen hejses på mastetoppen eller andet synligt sted det internationale signalfag K: „Stands farten øjeblikkelig“. Samtidig afgives med skibsføjte, sirene eller signalhorn en lang, en kort og en lang tone (— —).

b) Om natten:

Med projektør eller lignende afgives lys-signalet K: et langt, et kort og et langt blink (— — —). Samtidig afgives med skibsføjte, sirene eller signalhorn lydssignal som om dagen.

Kapitel VII.

Afgivelse af statistiske oplysninger.

§ 32. Enhver fisker er pligtig til til fiskeriministeriet at afgive oplysning om sin fangst og omsætning, samt om sine fartøjer, redskaber og øvrige materiel, og at give fiskerikontrollen adgang til på mest hen-

sigtsmæssig måde at kontrollere rigtigheden af de afgivne oplysninger.

Stk. 2. De nærmere regler for afgivelsen af disse oplysninger fastsættes af fiskeriministerien.

Kapitel VIII.

Straf og påtale m. v.

§ 33. Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, stk. 4-8, § 2, stk. 1, § 3, § 4, stk. 1, § 5, stk. 1 og 2 og 4-7, § 6, § 7, § 9, nr. 9, § 10, stk. 1-3, § 11, stk. 2-8, § 12, stk. 7, første pkt., § 13, § 15, stk. 1-3, § 17, § 18, stk. 1, § 19, § 22, jfr. §§ 20-21 og § 32, stk. 1 straffes med bøde. Med samme straf anses den, der undlader at efterkomme de påbud og ordrer, som fiskerikontrollen giver i henhold til denne lov eller de i medfør af denne udfærdigede forskrifter.

Stk. 2. I de forskrifter og vedtægter, der udfærdiges i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne og vedtægterne.

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges virksomheden som sådan bødeansvar.

§ 34. Udenlandske skibe, der har været anvendt til fiskeri på dansk fiskeriterritorium under sådanne omstændigheder, at strafansvar er indtrådt efter reglerne i § 33, kan tilbageholdes af fiskerikontrollen eller af politiet på fiskerikontrollens vegne, indtil de forskyldte bødebøbeløb og sagsomkostninger er betalt, eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Sker dette ikke 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i skibet.

Stk. 2. Med hensyn til de nævnte myndigheders iværksættelse af tilbageholdelsen finder de i §§ 745 og 746 i lov om rettens pleje fastsatte regler om beslaglæggelse af ting, der findes at burde konfiskeres, tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelsen kan kun ske, såfremt det er påkrævet for at sikre betaling af de nævnte beløb. Var den, der havde rådighed over skibet under fiskeriet, uberegtiget i besiddelse af det, kan tilbageholdelse ikke ske.

Stk. 3. Fredet fisk eller undermålsfisk skal af fiskerikontrollen umiddelbart efter bevaringstagelsen eller beslaglæggelsen, jfr. retsplejelovens kapitel 68, udsættes i frit vand, for så vidt fisken er i levedygtig stand.

§ 35. Med hensyn til konfiskation gælder borgerlig straffelovs regler herom. Fangst eller værdien heraf kan dog konfiskeres, selv om det ikke med sikkerhed kan godtgøres, at den i det hele hidrører fra det ulovlige forhold.

Stk. 2. Bøder efter denne lov fordeles af fiskeriministeren mellem Danske Fiskeres kulturelle Fond, Dansk Fiskeriforenings hjælpefond og Vestjysk Fiskeriforenings hjælpefond med henholdsvis $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{6}$ til hver. Ophæves de nævnte fonds, bestemmes ved kongelig resolution, hvorledes de fondene tillagte bøder skal anvendes.

§ 36. Findes der ulovligt redskab i vandet eller redskab, som ikke er røgtet i overensstemmelse med bestemmelserne i § 15, stk. 3, kan redskabet konfiskeres, såfremt det ikke kan oplyses, hvem der er ejer af det. Det samme gælder redskaber, der er sat eller forladt på steder, hvor fiskeri med disse redskaber ikke må finde sted, eller på steder, hvor en anden er eneberettiget til fiskeri eller til den pågældende art af fiskeri.

§ 37. Overtrædelse af bestemmelserne i § 3, § 7, stk. 1, § 10, stk. 1 og 2, § 11, stk. 2-8, er undergivet privat påtale.

§ 38. Loven træder i kraft den

Samtidig ophæves lov nr. 500 af 19. december 1951 om saltvandsfiskeri.

Stk. 2. De i henhold til tidligere om saltvandsfiskeri oprettede vedtægter forbliver gældende, således at overtrædelse af disse straffes med bøde. Dog bliver de i denne lov givne almindelige bestemmelser, som ikke kan ændres ved vedtægt, gældende for vedtægtsområderne fra denne lovs ikrafttræden. De herefter nødvendige tillæg til de bestående vedtægter udfærdiges og offentliggøres af fiskeriministeren i de lokale blade og i fagbladene.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 17, stk. 5, 1. pkt. i lov nr. 500 af 19. december 1951 om salt-

vandsfiskeri bibeholdes endvidere uanset bestemmelserne i nærværende lovs § 11, stk. 3, indtil 1. januar 196..

Stk. 4. Nærværende lovs § 1, stk. 2 og 3 om fiskeriterritoriets udstrækning træder først i kraft efter fiskeriministerens nærmere bestemmelse. Indtil da gælder de i

nærværende lov indeholdte bestemmelser kun for de farvande, der var omfattet af bestemmelserne i lov nr. 500 af 19. december 1951 om saltvandsfiskeri.

§ 39. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forkortelser: SL = Lov nr. 500 af 19. december 1951 om saltvandsfiskeri.

Af fiskerikommissionen af 27. juni 1961 blev den 24. september s. å. nedsat en underkommission om saltvandsfiskeriloven, herunder landvinding og forurening vedrørende saltvand og omplantninger i saltvand.

Underkommissionens arbejde har bestået i foruden at søge reglerne om saltvandsfiskeri opstillet på en mere systematisk og overskuelig måde at udskille sådant lovstof, som efter udviklingen er blevet overflødig eller utilsvarende samt at afstemme fiskeribestemmelserne efter det moderne fiskeris tarv med dettes videre udvikling for øje.

Efter at underkommissionen om saltvandsfiskeriloven havde afsluttet sit arbejde, har fiskeriministeren ved lov nr. 207 af 12. juni 1964 fået bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for Danmarks fiskeriterritorium i overensstemmelse med de bestemmelser, der er indeholdt i den i London den 9. marts 1964 indgåede konvention om fiskeri. Efter denne konvention kan fiskerigrænserne udvides til 12 sømil for så vidt angår det af konventionen omfattede område, hvilket for Danmarks vedkommende vil sige Nordsøen, Skagerrak og Kattegat. Da de forhandlinger, der forinden udvidelsen forudsattes at skulle føres med fiskeriets hovedorganisationer, er tilendebragt, og da de nødvendige forhandlinger med Norge og Sverige samt andre lande, der i henhold til konventionen vil kunne gøre krav på traditionelle fiskerirettigheder inden for det udvidede fiskeriterritorium, snarest agtes indledt, har man fundet det mest praktisk i lovforslaget at medtage bestemmelser om udvidelse af fiskeriterritoriet, men med et forbehold om, at disse bestemmelser først træder i kraft efter fiskeriministerens nærmere bestemmelse.

Nærværende lovforslag foreligger iøvrigt som et resultat af den ovennævnte underkommissions arbejde med enkelte ændringer.

Stoffet er opdelt i følgende kapitler:

- I. Almindelige bestemmelser om fiskeriterritoriets udstrækning og dets udnyttelse til fiskeri.
- II. Fiskeriets forhold overfor anden udnyttelse af fiskeriterritoriet.
 - A. Almindelige bestemmelser.
 - B. Forholdet til skibsfarten m. m.
 - C. Forholdet til kystejerne m. fl.

III. Indbyrdes ordensregler for fiskeriet.

IV. Beskyttelse og ophjælpning af fiskebestandene.

A. Begrænsninger i anvendelsen af fiskeredskaber.

B. Begrænsninger i tonnage og motor kraft i fiskerifartøjer.

C. Fredede områder og fredningsbælter.

D. Fredning af fisk og mindstemål for fisk.

E. Udsætning af fiskeyngel.

F. Internationale beskyttelsesforanstaltninger.

V. Vedtægtsbestemmelser.

VI. Kontrolbestemmelser.

VII. Afgivelse af statistiske oplysninger.

VIII. Straf og påtale m. v.

Bestemmelserne i kapitel VIII, jfr. SL kapitel 5, om straf og påtale m. v. er omskrevet med henblik på at bringe disse i overensstemmelse med de i de senere år så godt som undtagelsesfrit fulgte principper for udformning af straffebestemmelser i særlovgivningen. De hidtil fastsatte bødeminima er bortfaldet. Der er præcist angivet de bestemmelser i loven, hvis overtrædelse medfører straf. For så vidt angår de i henhold til loven udfærdigede administrative forskrifter, hvis overtrædelse skal kunne medføre straf, er foreslået bemyndigelse for fiskeriministeren til i disse forskrifter at fastsætte straffebestemmelser. Endelig er fastsat bestemmelser om objektivt bødeansvar.

Til § 1.

Stk. 1 svarer til indledningen i kap. 1 i SL. Ændringerne er af redaktionel karakter.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 2 nr. 1) fastsætter fiskeriterritoriets udstrækning i overensstemmelse med den bemyndigelse, der i artiklerne 2 og 3 i den i London den 9. marts 1964 indgåede konvention om fiskeri er givet medlemslandene. Fastlæggelsen af Kattegats sydlige grænser svarer til de sydlige grænser for det farvandsområde konventionen omfatter.

Bestemmelsen i stk. 2 nr. 2) fastsætter fiskeriterritoriets udstrækning for de farvandsområder, der ikke er omfattet af ovennævnte konvention.

Stk. 3. Bestemmelsen er affattet i overensstemmelse med reglerne i ovennævnte konventions artikel 7. Ved konvention af 31. dec. 1932 er sluttet

aftale med Sverige om frednings- og ordensbestemmelser for fiskeriet i de til kongerigerne Danmark og Sverige grænsende farvande og ved overenskomst af 29. maj 1958 er sluttet aftale med forbundsrepublikken Tyskland ang. fælles fiskeri i Flensborg inderfjord.

Stk. 4. Med hensyn til de personlige betingelser, jfr. SL § 1, stk. 1, er tydeliggjort kravet til ikke-danske statsborgere om fast ophold her i landet på det tidspunkt, hvor fiskeriet udøves, ligesom det er fremhævet, at det forudgående 2-års ophold skal have været af permanent karakter. De i øvrigt begrænsende bestemmelser i SL § 1, stk. 1, er overført til og uddybet i forslaget § § 2 og 3, idet man i førstnævnte paragraf har fundet det rimeligt at redegøre fyldestgørende for, hvilke begrænsninger der af hensyn til særlige fiskeriinteresser gælder i den almindelige adgang til fiskeriterritoriets udnyttelse til fiskeri.

Med hensyn til adgangen for selskaber til at drive fiskeri, jfr. SL § 1, stk. 2, har man i § 1, stk. 4, nr. 3 til 6, foretaget en udformning efter samme principper som i den nugældende sølovs § 1. Det bemærkes herved, at den hidtidige bestemmelse i SL § 1, stk. 2, hvorefter det af et selskab, der driver fiskeri på dansk fiskeriterritorium kræves, at dets bestyrelse skal have sæde i den danske stat og deltagerne opfylde de personlige betingelser for at kunne drive fiskeri på dansk fiskeriterritorium, er mindre rationel, idet ikke alle selskaber altid har en bestyrelse og udtrykket „bestyrelsen have sæde“ ikke kendes i den selskabsretlige lovgivning. Denne bestemmelses krav om, at „deltagerne skal opfylde de personlige betingelser for at drive fiskeri“ er endvidere uklar, idet det ikke heraf ses, om der tænkes på selskabets aktionærer eller bestyrelse eller deltagerne i fiskeriet. Endelig medfører bestemmelsen formentlig, at juridiske personer, der ikke kan betegnes som selskaber, er afskåret fra at drive fiskeri.

Stk. 5 svarer til SL § 1, stk. 4. Den hidtidige begrænsning „med de undtagelser, som følger af internationale overenskomster“, der er mindre klar, er i omredigeret form overført til stk. 7, jfr. bemærkningerne hertil. I øvrigt er tydeliggjort, at forbudet mod omladning af fiskefangster på dansk fiskeriterritorium også omfatter forarbejdning og transport af fisk eller fiskeprodukter direkte fra søen til danske landingspladser. Dette svarer til den hidtidige fortolkning af den nugældende bestemmelse. Handelsministeriet har dog hidtil anset landinger direkte fra søen som ligestillet med anden import i valutalovens forstand. Den foreslåede klargørelse vil rent praktisk indebære en vis be-

grænsning for importen af fisk, som nu er på fri-liste, men samtidig vil bestemmelsen øge mulighederne for en udvidelse af liberaliseringen af importen af fisk på bunden liste.

Tilføjjelsen i SL § 1, stk. 4: „selv om det sker i forening med danske undersætter“, der i sig selv er mindre klar, er udgået som overflødig.

Stk. 6 svarer til SL § 1, stk. 3. Den hidtil anvendte betegnelse „fartøj“ er anset for mindre heldig, idet skibsregistreringsloven anvender ordet som betegnelse for skibe under 20 bruttoregister-ton, jfr. skibsregistreringslovens § 43, og man har derfor i stedet anvendt ordet „skib“, jfr. sølovens § 1 og skibsregistreringslovens § 1. Den hidtidige ansvarsbestemmelse i SL § 1, stk. 3, 2. pkt., er udgået, idet den kan give anledning til den misforståelse, at den pålægger reder og fører hver et objektivt ansvar. Meningen med bestemmelsen er imidlertid alene at fastslå, hvem der kan straffes for overtrædelse af stk. 6, hvis forholdet i øvrigt kan tilregnes den pågældende. Det følger imidlertid allerede af de almindelige regler om medvirken i straffelovens § 23, at ikke alene føreren, men også rederen, vil kunne straffes, og bestemmelsen er derfor overflødig. Hertil kommer, at den hidtidige bestemmelse synes at gøre udtømmende op med, hvem strafansvar kan pålægges, således at de almindelige regler herom fraviges. Dette er imidlertid næppe heldigt, for selv om der i de i praksis forekommende tilfælde normalt kun vil blive tale om at straffe fører og reder, kan det ikke udelukkes, at der i særlige tilfælde kan være behov for at straffe andre.

Stk. 7. Bestemmelsens første led svarer til SL § 1, stk. 5, og andet led erstatter ordene i SL § 1, stk. 4, „med de undtagelser, som følger af internationale overenskomster“, der må anses for mindre klare, men som formentlig indeholder et forhånds-samtykke fra folketinget til fiskeriministeren til at indgå overenskomster af den pågældende art, med den virkning, at overenskomsterne automatisk transformeres til dansk ret. Bestemmelsen foreslås nu udformet således, at den foruden at indeholde et forhåndstilsagn til indgåelse af internationale overenskomster giver bemyndigelse for fiskeriministeren til at udfærdige de nærmere bestemmelser til gennemførelse af overenskomsterne.

Stk. 8. Til dette stykke er med visse redaktionelle ændringer overført bestemmelserne fra lov nr. 237 af 10. juni 1960. Da der ikke ses at foreligge særlige årsager til, at de bestemmelser, som kan foreskrives for lystfiskeriets udøvelse og for andre udenlandske statsborgeres adgang end skandinaviske til at drive lystfiskeri af heromhandlede art på dansk fiskeri-

territorium, skal ske ved kongelig anordning, er fastsættelsen af bestemmelserne foreslået overladt til fiskeriministeren.

Den hidtidige bestemmelse i SL § 1, stk. 6, hvorefter der ved kongelig anordning kan fastsættes regler for, hvorledes fremmede fiskerifartøjer, som sejler eller ankrer på dansk fiskeriterritorium, har at forholde sig, er ikke genoptaget i forslaget, idet bestemmelsen, der ikke har været bragt til anvendelse, ikke ses at have større praktisk betydning. Bestemmelsen, der ikke er begrænset til fiskerimæssige forskrifter, men omfatter forskrifter af enhver art, er i øvrigt så vid, at den også ud fra principielle synspunkter må volde betænkeligheder.

Til § 2.

Stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til § 1, stk. 5. Efter at afløsning har fundet sted af samtlige ålegårdsrettigheder og særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet, jfr. lov nr. 178 af 23. juni 1956, er klarhed skabt over omfanget og karakteren af sådanne stadigt gældende rettigheder, som staten indtil rettighedernes endelige bortfald udnytter ved udleje. En henvisning alene til de af afløsningsloven omfattede rettigheder samt til det særlige østersregale giver således en udtømmende vejledning med hensyn til de varigere indskrænkninger i den almindelige adgang til fiskeri på dansk fiskeriterritorium, som følger af særrettigheder til fiskeri.

Det bemærkes herved særligt, at de i afløsningslovens § 1, stk. 2 nævnte bundgarnsstader tilhørende staten og de her ligeledes nævnte sildevoddrætssteder, jfr. SL § 10, ikke mere har praktisk betydning og særlige beskyttelsesbestemmelser med hensyn til disse derfor overflødige.

Stk. 2. Pkt. 1 svarer til SL § 23, stk. 3. Medens adgangen til at iværksætte forbud hidtil alene har omfattet rødspætte-, torske- og andre vod, har man fundet det rigtig fremtidigt at åbne adgang til iværksættelse af forbud mod ethvert fiskeri, som kan tænkes at blive til skade for den udsatte fiskeyngel eller sættefisk.

Pkt. 2 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 22.

Pkt. 3. Bestemmelsen, der giver grundlag for iværksættelse af et mere rationelt muslingeopdræt, er ny. Fiskeribiologiske forsøg og erfaringer fra udlandet, særlig Holland og Tyskland, har vist, at udlægning af muslinger på bestemte områder (banker) i sådant kvantum, at de forhåndenværende føderessourcer udnyttes rationelt, kan have betydelige økonomiske fordele. En sådan foranstaltning kræver imidlertid, at der skabes sikkerhed for, at den i passende kvalitet og kvantum på bankerne

udlagte muslinge yngel skånes for forstyrrelser og indgreb, særligt sådanne, som forvoldes af andet fiskeri. Man har dog ikke ment, at opdræt bør kunne iværksættes på andre områder, end sådanne, hvor andet fiskeri ikke drives, eller hvor dette er af underordnet betydning i forhold til muslingefiskeriet og mulighederne for udvikling af dette, ligesom det påpeges, at væsentligere offentlige interesser ikke må tale herimod. Der tænkes her f. eks. på sikringen af byernes spildevandsudledning på den i teknisk og økonomisk henseende mest hensigtsmæssige måde.

Man er klar over, at en udvikling af dansk muslingefiskeri på denne basis må forudsætte en nærmere kontrolordning, således også med hensyn til kvalitet og kvantitet af den udlagte yngel og at en sådan kontrol, udøvet f. eks. af fiskerikontrollen, vil blive forbundet med visse udgifter. Det foreslås derfor, at en afgift for eneretten til muslingeopdræt kan opkræves til dækning heraf.

Til § 3.

Medens der i SL § 3, stk. 2, hidtil kun er givet fiskerne beskyttelse mod forsætlig beskadigelse eller fjernelse af deres redskaber og i SL § 3, stk. 1, sikkerhed mod ikke at blive fortrængt fra eller forulempet i deres lovlige fiskeri af andre fiskere, foreslås nu en almindelig beskyttelse for den enkelte fisker overfor alle andre, der udnytter eller færdes på fiskeriterritoriet. Med ordene „uden hjemmel“ er det hensigten at fastslå det naturlige, at der efter bestemmelser udenfor fiskerilovgivning kan være fastsat begrænsninger, samt at den, der af det offentlige har opnået tilladelse til iværksættelse af en foranstaltning på søterritoriet inden for tilladelsens rammer må kunne gennemføre foranstaltningen, uanset de fiskerimæssige interesser i området, som måtte gøre sig gældende, idet den fornødne interesseafvejelse har fundet sted forud for tilladelsens meddelelse.

Til § 4.

Stk. 1. Bestemmelserne svarer i udvidet form til SL § 26, 2. pkt., 2. led. Der er således foreslået forbud mod udkastning eller udledning af alle sådanne stoffer m.v., som erfaringsmæssigt forvolder gener for eller hindrer fiskeriet, og som man under hensyn til fiskeriets nationaløkonomiske betydning finder det rimeligt at beskytte det imod. Da udkastning af flasker fra skibe har voldt stor gene for fiskeriet, navnlig i Kattegat og Skagerrak, foreslås det, at forbudet mod udkastning af genstande m. v. kommer til at gælde danske skibe også i internationalt farvand øst for linien Lindesnæs—Hanstholm. End-

videre er tydeliggjort, at forbud mod optagning af bundmaterialer også omfatter opgravning af østers- og muslingeskaller, ligesom forbudet er udvidet, idet ikke alene — som hidtil — optagninger, hvorved der kan lægges fiskerne hindring i vejen for udøvelsen af deres erhverv, men også enhver optagning, som kan forårsage ulemper for fiskeriet, forbydes. Uden for bestemmelserne er holdt de foranstaltninger, der med ministeren for offentlige arbejder eller landbrugsministerens tilladelse er godkendt i forbindelse med anlæg af trafikmæssig eller industriel karakter o. lign., inddæmnings- eller tørlægningsarbejder, idet afvejelse af fiskeriets interesser over for ønskeligheden af gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger i disse tilfælde er sket forud for tilladelsens meddelelse.

Stk. 2—6. Heri er foreslået bestemmelser til sikring af, at foranstaltninger på fiskeriterritoriet, ikke tillades iværksat på steder, hvor der traditionelt udøves erhvervsfiskeri, uden at fiskerne skadesløsholdes.

Grunde, såvel af erhvervsøkonomisk som af samfundsmæssig karakter, fremført særlig indenfor fiskeriet og den fiskeribiologiske forskning, taler meget stærkt herfor. Med de pågældende bestemmelser, som man er klar over til en vis grad betyder et brud med hidtidig retsopfattelse, rådes der imidlertid bod på fiskernes hidtidige usikre retsstilling og gives dem beskyttelse mod tilfældige indgreb i det grundlag, såvel af økonomisk som af anden art, hvorpå de har opbygget deres eksistens.

Skadesløsholdelsen, som kan tænkes ydet i form såvel af kontant godtgørelse som i dækning af udgifterne til udsætning af fiskeyngel eller sættefisk til afhjælpning af de forringede fiskerimuligheder, foreslås om fornødent fastsat af et nævn. En eventuel kontant godtgørelse kan tænkes ydet ikke alene til fordeling blandt de berørte fiskere, men også som hjælp til f. eks. omskoling til andet erhverv eller til flytning af bopæl og erhvervsvirksomhed.

Af stk. 5 fremgår, at ordningen principielt går ud på tilvejebringelse af sikkerhed for erhvervsfiskerne derved, at tilladelser til opfyldninger, inddæmninger o. s. v. ikke gives eller opretholdes medmindre spørgsmålet om skadesløsholdelse er eller vil blive afgjort i forbindelse hermed. Undladelse af at opfylde de konkrete krav i så henseende vil, såfremt foranstaltningerne er påbegyndt iværksat, foruden strafansvar, jfr. straffelovens § 295, kunne medføre pligt til at retablere den oprindelige tilstand.

Bestemmelsen i stk. 6 gør selvfølgelig intet indgreb i den fiskeriministerens efter stk. 1 hjemlede

adgang til indgriben ganske på samme måde, som f. eks. sundhedsmyndighedernes adgang til indskriden bevares.

Til § 5.

Stk. 1 svarer med en enkelt redaktionel ændring til SL § 11, stk. 1, SL § 4, stk. 3, 2. pkt. og SL § 17, stk. 4, sidste pkt. Da anvendelsen af træflod til afmærkning af tejer o. lign. har vist sig at kunne forvolde skrueskader på fartøjer, der oversejler afmærkningerne, er foreslået forbud mod sådan afmærkning.

Stk. 2. Bestemmelsen er ny og skyldes, at flydende bundgarn må anses for så farlige for skibsfarten, at fornøden afmærkning bør finde sted. Da violet lys er mindre synligt end hvidt lys, er dette efter henstilling fra fiskeriorganisationerne foretrukket. Samtidig er påbudt anvendelse af blinklys, idet de nu udeksperimenterede blinklys har vist sig så driftsikre og økonomiske, at der ikke mere er grund til at bibeholde de mindre effektive faste lys.

Stk. 3 indeholder de hidtidige bestemmelser i SL § 5, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 4. Bestemmelsen svarer til SL § 17, stk. 3. Grænsen for størrelsen af redskaber, der skal afmærkes som her foreskrevet, er foreslået sat ned fra 25 til 20 m i ringen.

Stk. 5 svarer til SL § 11, stk. 2, 2.-6. pkt.

Stk. 6 afløser bestemmelserne i SL § 11, stk. 2, 1. pkt., der påbyder optagelse af benyttede pæle mellem hver sæson, når disse efter fiskerikontrolens skøn kan afstedkomme fare for sejlads eller hindring for udøvelse af fiskeri.

Der foreslås nu ubetinget pligt til optagning af pæle, der ikke benyttes fra sæson til sæson, samt efter hver sæson af alle pæle i fjorde, vige, mindre indskæringer af havet og sundene, herunder Limfjorden og Øresund, såsnart årets fiskeri er afsluttet, idet pælene erfaringsmæssigt her kan være til gene for sejlads eller fiskeri. På den anden side har man ikke foreslået noget almindeligt påbud om optagning langs de åbne kyster af pæle, der bruges fra sæson til sæson, idet gener kun vanskelig her vil forekomme, og det derfor skønnes rimeligt ikke at pålægge fiskerne de udgifter, som er forbundet med trækning af pælene efter hver sæson, udgifter, der ikke mindst, hvor pælene står på kalkbund, er meget betydelige.

Stk. 7 svarer til SL § 6, der er tydeliggjort. Der er endvidere efter henstilling fra fiskeriorganisationerne foreslået adgang til mærkning af pælene ikke alene som hidtil ved indbrænding, men også ved indhugning.

Stk. 8. Bestemmelsen svarer til SL § 11, stk. 3, men er omredigeret for at opnå overensstemmelse

med de almindelige principper for affattelse af bestemmelser om erstatningsansvar med omvendt bevisbyrde.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 11, stk. 4, jfr. § 3, stk. 2, i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 327 af 29. oktober 1962 om beskyttelse af søkabler og undersøiske ledninger.

Til § 7.

Stk. 1 svarer til SL § 15.

Stk. 2 svarer til SL § 26, 1. pkt. og 2. pkt. første led. Det hidtidige forbud mod anbringelse af pigtråd på fiskeriterritoriet er foreslået opretholdt. For så vidt angår andre hegn anbragt på fiskeriterritoriet foreslås det, at disse kun kan udsættes til kreaturhgningsformål, og da ikke længere ud end formålet nødvendiggør. Da fiskeriet i ikke så få tilfælde er blevet generet stærkt af pøle og hegnstråd, som fra sådanne hegn med isgang er ført ud på steder, hvor fiskerne arbejder såvel med stående som med bundsløbende redskaber, er indsat bestemmelse om, at hegnene hvert år skal fjernes fra fiskeriterritoriet inden 1. november og ikke må genudsættes, før efter muligheden for isgang er opført.

Det har været overvejet at foreslå bestemmelser, der fastslår erstatningspligt for kreaturere i tilfælde, hvor kreaturerne på grund af utilstrækkelig indhegning har forårsaget skade på stående redskaber ved vadning fra land ud på fiskeriterritoriet, men man har afstået derfra, idet man med støtte i domspraksis må gå ud fra, at en grund-ejer efter de alm. erstatningsregler må være ansvarlig for skaderne, når han særlig har været opfordret til at træffe foranstaltninger herimod og faren for skadeforvoldelse er påregnelig.

Til § 8.

Bestemmelserne svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 25. Af oversigtsmæssige grunde har man opdelt paragraffen i fem stykker.

Stk. 1. Da kravet om ophalingsplads m. v. bør kunne fremsættes ikke alene af en kreds af fiskere, men også af en enkelt fisker, har omredigering fundet sted med henblik herpå.

Efter henstilling fra fiskeriorganisationerne er de formål, hvortil der kan begæres anvist plads, udvidet til også at omfatte garnhus og tjæregryder. Sådanne er nødvendige for fiskernes arbejde på pladsen.

Man har overvejet, hvorvidt man bør foreslå særlige regler til klarlæggelse af spørgsmålet om adgang for interesserede fiskere til at tiltræde be-

gæringen om anvisning af plads, samt om hvorledse fiskere, der senere har påbegyndt deltagelse i det lokale fiskeri, kan få adgang til at medindtræde i benyttelsen af pladsen, men har afstået herfra, da bestemmelsen i stk. 3, hvori er fastsat, at enhver, som deltager i erstatningens udredelse, er berettiget til at bruge pladsen, må anses for fyldestgørende. Herefter er medadgangen for andre fiskere alene betinget af opnåelse af fornøden aftale med de fiskere, som efter kendelsen har fået overladt pladsen, og en sådan ordning af sagen på kollegial basis, ses ikke i praksis at have voldt vanskeligheder. Ej heller har man fundet særlig anledning til at foreslå offentlig indkaldelse af interesserede fiskere i hvert enkelt tilfælde, hvor en sag af heromhandlede art rejses, idet de lokale fiskere altid vil være bekendt dermed.

Den hidtidige bestemmelse i SL § 25, 5. pkt. om ansvar for skade som følge af utilstrækkelig indhegning er udeladt, da den ikke ses at medføre andre resultater end de, der følger af almindelige erstatningsregler. Det samme gælder SL § 25, 10. pkt., om afgørelse af sagen uden erstatning, når afsavnet ikke forvolder ejeren eller brugeren skade eller ulempe.

Stk. 4. Da en efterprøvelse for domstolene af den afsagte kendelse næppe kan udelukkes, jfr. herved grundlovens § 73, stk. 3, er bestemmelsen i 1. pkt. nu foreslået formuleret således, at det tydeliggøres, at den afsagte kendelse kun er endelig i den forstand, at den ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Til § 9.

§ 9 svarer til SL § 5.

Stk. 1, nr. 1. I stykket er foreslået ensartede afmærkningsregler for alle større pæleredskaber (bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandkorpen). I stedet for de hidtidige i SL § 5, stk. 1, nr. 1 og 2 påbudte afmærkninger bestående af flag er foreslået afmærkning med signalkugle på mindst 50 cm i diameter eller signalkugle på mindst 50 cm, målt såvel i bund som i højde. Ændringen ønskes foretaget af praktiske grunde, idet flag under dårlige vejrforhold kan gå tabt og signalkugler eller signalkegler, der allerede i praksis anvendes i et vist omfang, er let synlige, nemme for fiskerne at fremstille og fremstillingerne ikke forbundet med nævneværdige omkostninger. Højden for afmærkningen er foreslået sat ned fra 2,5 m over vandet til 2 m, medens højden for flagafmærkningen af gennemsejlingsåbninger er foreslået sat op fra 1,5 m til 2,0 m over vandet, således at der i begge

tilfælde gælder samme højde. I øvrigt er kun foretaget rent redaktionelle ændringer.

Stk. 1, nr. 2 omhandler afmærkningen af de i SL § 5, stk. 1, nr. 2 omhandlede ruser, laksegarn og lignende redskaber, som er fastgjort til pæle. Den her foreskrevne afmærkning er uændret, men medens afmærkningen i SL § 5, stk. 1, nr. 2 for så vidt angår ruser er begrænset til åleruser og rejeruser, er nu foreslået afmærkning for alle andre til pæle fastgjorte ruser end de i stk. 1, nr. 1 nævnte.

Stk. 1, nr. 3 svarer til dels til SL § 5, stk. 1, nr. 3, første afsnit. Til bestemmelsen har man henført de redskaber, som ikke omfattes af nr. 1 og 2, nemlig undervandsdobbeltruser, herunder kasteruser, som er fastgjort til sten eller lignende, ankre eller bøjler og foreslået ensartede stageafmærkningsregler for disse.

For ruserækker er i stedet for en mindre stage eller bøjle for hver af inderruserne foreslået afmærkning med stage eller bøjle for hver 50 m. Dette gælder dog kun for ruserækker over 150 m.

Stk. 1, nr. 4 svarer til SL § 5, stk. 1, nr. 3, andet afsnit.

Da afmærkning af tejner med plasticflod er særdeles praktisk, er foreslået adgang til sådan afmærkning.

Stk. 1, nr. 5 svarer til SL § 5, stk. 1, nr. 4. I stedet for afmærkning af de heromhandlede redskaber med et flag og lyng- eller risknippe på stagerne er foreslået 2 flag, idet afmærkning med lyng- eller risknippe ikke har vist sig særlig praktisk.

Stk. 1, nr. 6 svarer til SL § 5, stk. 1, nr. 5, 1. pkt., 2. pkt. er udgået som overflødig.

Stk. 1, nr. 7 svarer til SL § 5, stk. 1, nr. 6, første afsnit.

Stk. 1, nr. 8 svarer til SL § 5, stk. 1, nr. 6, andet afsnit.

Da sættetove omkring Bornholm og Christiansø efterhånden anvendes til hen i oktober måned, er tidsrummet for afmærkningen foreslået forlænget tilsvarende. Bestemmelsen om afmærkning af sættetovene med violet lanterne eller violet blinklys er foreslået ændret til afmærkning med hvidt blinklys, jfr. bemærkningerne til § 5, stk. 2.

Stk. 1, nr. 9 svarer til SL § 5, stk. 1, nr. 7.

Til § 10.

Stk. 1, 1. pkt. svarer til SL § 3, stk. 1. Bestemmelsen har kunnet omskrives i en kortere og tydeligere form som følge af tilstedeværelsen af den nye bestemmelse i § 3.

Stk. 1, 2. og 3. pkt. Bestemmelsen, der er ny, lader for pæleredskaber, der sættes på over 2 m vand, fortrinsretten indtræde, ikke som normalt når redskabet er udsat og afmærkningen foretaget, men

allerede når ramning af pælene påbegyndes. Det kan for så vidt angår disse ikke helt små pæleredskaber være vanskeligt for de mindre fiskere på én gang at medbringe pæle og garn til en hel opstilling og sådanne fiskere vil derfor blive stillet dårligere i konkurrencen om erhvervelsen af pladser med fiskere, der disponerer over mere omfattende fartøjsmateriel, hvis beskyttelse først opnås, når redskabet er opstillet og afmærket.

Stk. 2 svarer til SL § 3, stk. 4.

Stk. 3. Bestemmelsen er ny og nødvendiggjort af de stadig stigende skader på og tyverier fra andre fiskeres åleruser, når røgtningen foregår i mørke.

Stk. 4 erstatter de hidtidige ansvars- og erstatningsregler i SL § 3, stk. 2 og 3. Der foreslås i alle forhold fiskerne imellem under samtidig udøvelse af fiskeri anvendt samme ansvars- og erstatningsregler som efter § 5, stk. 8, i forholdet mellem fiskeriet og skibsfarten, nemlig den almindelige erstatningsregel med omvendt bevisbyrde.

Stk. 5 svarer med en enkelt redaktionel ændring til SL § 3, stk. 5.

Stk. 6 svarer til SL § 3, stk. 7.

Til § 11.

Stk. 1 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 17, stk. 1.

Stk. 2 svarer til SL § 17, stk. 2. Den indbyrdes sideafstand, 565 m mellem bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser) foreslås gældende for alle sådanne redskaber, som måler 20 m i ringen eller derover imod hittil 25 m i ringen eller derover, idet praktiske fiskerimæssige grunde taler herfor.

Stk. 3 svarer til SL § 17, stk. 5, der regulerer afstanden mellem „små“ bundgarn (under 20 m i ringen) og „store“ bundgarn (over 20 m i ringen). Afstanden mellem redskaber af disse to arter er foreslået forhøjet fra 250 m til 300 m målt mellem redskabernes nærmeste dele. „Små“ bundgarn vil herefter ikke som hidtil kunne sættes mellem opstillinger af „store“ bundgarn, der har den normale indbyrdes afstand på 565 m og forvolde skade på fiskeriet fra disse.

Stk. 4 svarer til SL § 17, stk. 4, 1. og 2. pkt. Det er fastslået, at alle sådanne faststående redskaber, der er tjenlige til fangst af stimfisk, bortset fra bundgarn og bundgarnslignende ruseredskaber under 20 m i ringen, jfr. stk. 3, og silde- og makrelnedgarn, jfr. stk. 4, 2. pkt., uanset størrelsen, skal holdes i en afstand af 565 m fra de i stk. 2 nævnte „store“ bundgarn. Den hidtidige afstand 40 m for alle andre redskaber end de særligt nævnte, i forhold

til de „store“ bundgarn, er foreslået forhøjet til 75 m, idet man mener de store bundgarn bør have en stærkere beskyttelse.

Stk. 5. Bestemmelsen er ny og afhjælper den hidtidige mangel på bestemmelser om sideafstanden mellem „små“ bundgarn indbyrdes.

Stk. 6 svarer til SL § 17, stk. 6, dog er afstanden forhøjet fra 50 til 75 m med undtagelse af den indbyrdes afstand mellem ruserækker.

Stk. 7 svarer til SL § 17, stk. 7.

Stk. 8. Bestemmelsen er ny og tilsigter at give de stående redskaber en tiltrængt beskyttelse mod beskadigelser som følge af andet fiskeri i umiddelbar nærhed af redskaberne.

Stk. 9 svarer til SL § 17 stk. 8. De hidtidige bestemmelser om ansvaret for det fjernede redskab indtil dets aflevering til ejeren er udgået, således at spørgsmålet overlades til løsning efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

Det er samtidig tydeliggjort, at den endelige afholdelse af omkostningerne ved bortfjernelse af de ulovligt stående redskaber påhviler ejeren af det fjernede redskab, respektive brugeren, uden at der i givet fald bliver tale om et solidarisk ansvar.

Til § 12.

Stk. 1 og 2 svarer til SL § 4, stk. 1. Mindstestørrelsen for redskaber, der omfattes af de heromhandlede, særlige regler for indtagelse og benyttelse, er foreslået sat ned fra 25 m til 20 m i ringen.

Stk. 3. Bestemmelsen er ny. Medens tilkendegivelse af, at en bundgarnsplads ønskes indtaget, hidtil har skullet ske ved en afmærkning på selve pladsen eller på den nærmeste strandbred, jfr. SL § 4, stk. 2, foreslås det nu, at tilkendegivelsen sker ved anmeldelse til fiskerikontrollen. Afmærkning på stedet kan være forbundet med praktiske vanskeligheder og i bevismæssig henseende er en anmeldelse til fiskerikontrollen at foretrække, idet afmærkningen på pladsen kan gå tabt eller fjernes af uvedkommende, eller som det er sket, fjernes med vilje af andre fiskere. Den, der har foretaget afmærkningen, stilles herved bevismæssigt meget dårligt, medmindre afmærkningen er sket i vidners nærværelse.

Stk. 4. Bestemmelsen er ny og giver sikkerhed for, at alle anmeldere får adgang til at fremsætte deres ønsker overfor fiskerikontrollen, der søger at opnå en frivillig ordening, for så vidt en sådan ikke allerede lokalt måtte være opnået. Opnås enighed ikke, foretages lodtrækning.

Stk. 5 svarer til SL § 4, stk. 2, næstsidste og sidste punktum. Aldersgrænsen for deltagelse i lod-

trækning er i overensstemmelse med fiskeriorganisationernes ønske foreslået hævet fra 18 til 21 år.

Stk. 6. Den i praksis almindeligt anvendte lodtrækningsform er den såkaldte „serielodtrækning“. Da denne form for lodtrækning virker hensigtsmæssig og giver størst opnåelig retfærdighed foreslås det i stk. 6, at serielodtrækning skal bringes i anvendelse, med mindre $\frac{2}{3}$ af deltagerne i lodtrækningen ønsker anden lodtrækningsform.

Stk. 7 svarer til SL § 4, stk. 4. Bestemmelsen tager i den foreslåede form sigte alene på det forhold, at en fisker ved den årlige erhvervelse af ledige pladser erhverver flere, end han kan og vil bruge. Har afgivelsen ikke fundet sted inden de i stk. 9 fastsatte frister for markering af redskabets hovedpæl, foreslås fulgt den almindelige regel om fri adgang til besættelse af pladsen resten af det pågældende år svarende til, hvad der efter stk. 12 gælder, når en fortrinsret til en plads opgives eller fortabes efter et eller flere års udnyttelse af fortrinsretten, men inden dennes udløb. Hvis den, der i henhold til stk. 7 afgiver en plads, har været eneansmelder, bliver der ifølge forholdets natur ikke tale om lodtrækning og reglen i stk. 12 kommer umiddelbart i anvendelse.

Stk. 8. Bestemmelsen er ny og har til formål at sikre, at der altid på fiskerikontrolstationerne findes kortmateriale til orientering for interesserede fiskere. Disse kort har man ikke ment at kunne tillægge retsvirkning med hensyn til pladsernes nøjagtige placering, men kun med hensyn til antallet af garn i bundgarnsrækkerne. Dette får betydning, hvor indehavere af bundgarnspladser, som ligger i forlængelse af hinanden, har udnyttet fiskeriet med f. eks. ét garn. Efter fortrinsrettens ophør eller ved ledighed af anden årsag vil kortmaterialet være afgørende for, om hvilket antal pladser lodtrækning om nødvendigt skal foregå og for hver enkelt plads's nummer i rækken.

Stk. 9 svarer til SL § 4, stk. 3, 1. og 3.-5. pkt. Den hidtidige fortrinsret for bundgarn over 38 m i ringen er foreslået forhøjet fra 3 til 6 år og for bundgarn mellem 20 og 38 m i ringen er foreslået indført en 3-årig fortrinsret. En sådan forhøjelse af åremålet for fortrinsretten må skønnes rimelig, når henses til de efterhånden meget betydelige udgifter, der er forbundet med etablering af bundgarnsfiskeri, ikke mindst efter almindelig ibrugtagning af redskaber, forarbejdet af dyrere kunststoffer. Sådanne redskaber er på den anden side betydeligt mere slidstærke end de tidligere anvendte redskaber af bomuldsgarn og en fortabelse af fortrinsretten forinden opslidning af disse dyrere og til de lokale forhold afpassede redskaber vil derfor

medføre uønsket forøgelse af den enkelte fiskers økonomiske risiko, der i forvejen for fiskeri som det heromhandlede, er meget betydelig.

Stk. 10 svarer med visse redaktionelle ændringer til SL § 4, stk. 3, 8.-10. pkt.

Stk. 11 svarer med redaktionelle ændringer til SL § 4, stk. 5.

Stk. 12. Bestemmelsen svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 4, stk. 6.

Til § 13.

§ 13 svarer til SL § 12.

Under de forhandlinger, der har været ført med fiskeriets hovedorganisationer om fiskeriterritoriets udvidelse fremsatte disse ønske om, at forbudet mod trawlfiskeri ikke blev udvidet. Da der ikke i øvrigt er saglige grunde, der taler for en almindelig udvidelse, er den hidtidige grænse på 3 sømil foreslået bevaret. Fastsættelsen af grænsen til 3 sømil fra lavvandslinien vil dog kunne medføre enkelte mindre afvigelser fra det hidtil gældende.

Stk. 1-4 svarer med en række redaktionelle ændringer til SL § 12, stk. 1-3. Den hidtidige bestemmelse om adgang til anvendelse af bomtrawl, jfr. SL § 12, stk. 3, nr. 3, ud for Jyllands vestkyst er udgået, da der ikke mere er praktisk brug for bestemmelsen. For så vidt angår drivvod og slæbevod spilet ved hjælp af bomme, jfr. SL § 12, stk. 3, nr. 4, er foreslået tilføjet visse begrænsende bestemmelser, der umuliggør udvikling af disse redskaber i retning af det såvel af udenlandske som af danske fiskere på internationalt farvand i stadig stigende grad anvendte „store bomtrawl“, der er et så stærkt fiskende redskab, at dets brug på fiskeriterritoriet bør udelukkes.

De hidtidige bestemmelser i SL § 12, stk. 3, nr. 1 om skovlvod, som man retteligt foreslår betegnet skovltrawl, er foreslået ændret på visse punkter. Bl. a. er foreslået en generel mindstemaskestørrelse, der, målt efter sædvanlig international målemetode, jfr. § 14, svarer til $38\frac{1}{2}$ mm fra knude til knude mod hidtil 40 mm for torskevod og 35 mm for andre vod. Der foreslås en maksimumvægt for skovlene på 160 kg og en maksimummotorkraft for fartøjerne på 175 H.K., medens den hidtidige maksimumsstørrelse af skovlene på $1,2 \text{ m}^2$ til gengæld foreslås ophævet. Bestemmelsen i stk. 3, nr. 4, 2. pkt. er indsat efter henstilling fra Dansk Fiskeriforening.

Stk. 5 svarer med en redaktionel ændring til SL § 12, stk. 3, nr. 1, 2. afsnit. Endvidere er her givet mulighed for fiskeriministeren til at udfærdige nærmere regler om brug af tobstrawl og tungetrawl. Tobstrawl er et redskab, hvis brug efter de hidtidige bestemmelser har været for-

budt, men som det på visse lokaliteter vil være formålstjenligt at kunne bruge. Det bemærkes herved, at tobis er en fiskeart, der ikke ud fra fiskeribiologiske grunde tiltrænger særlig beskyttelse. Tungetrawl (skovltrawl med en mindstemaskestørrelse på 70 mm) kan det ligeledes, sålænge den internationale Nordøstatlantkonventions bestemmelser om maskestørrelser i lette trawl ikke er til hinder derfor, være ønskeligt at kunne give tilladelse til at anvende, hvor forholdene lokalt kan tale herfor.

Stk. 6. Bestemmelsen svarer til SL § 12, stk. 4 og 5. Den omfatter de slæbende redskaber som trækkes af to fartøjer og er en almindelig rammebestemmelse for fiskeriministerens adgang til at regulere brugen af disse redskaber. Fiskeriministeren vil således ikke mere være bundet af de i SL for brugen af disse redskaber fastsatte, begrænsende bestemmelser under de forhandlinger med fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, som allerede er påbegyndt angående heromhandlede redskabsgruppe. Forhandlingerne tilsigter opnåelse af en helhedsordning for parfiskeriet, indenfor hvilken grænserne for de forskellige parredskabers brug afstemmes i forhold til hinanden efter fiskernes praktiske behov og under iagttagelse af de hensyn, som gør sig gældende i fiskeribiologisk henseende.

Stk. 7 svarer til SL § 12, stk. 6. Til snurrevod er efter bestemmelsen ikke som hidtil også henført vod, der indhives til land. Den hidtidige bestemmelse om begrænsning af belastningen på linerne er udeladt som ikke mere værende af praktisk betydning.

Stk. 8 svarer til SL § 13, stk. 7 og 8. Adgangen for fiskeriministeren til at tillade brug af snurrevod i Nissum Bredning hele året er efter ønske fra Centralforeningen for Fiskeriforeninger i Limfjorden opretholdt uændret for at bevare mulighederne for genoptagelse af omplantningerne af smårødspætter fra Nissum Bredning til andre lokaliteter i Limfjorden.

Stk. 9 erstatter SL § 12, stk. 7 og SL § 13, stk. 3. Mindstemaskestørrelsen er angivet efter ny målemetode, jfr. § 14.

Stk. 10 åbner mulighed for indførelse af trawlforbud uden for det i stk. 1 anførte område.

Til § 14.

Bestemmelsen er ny og indfører i saltvandsfiskeriloven den internationalt anvendte maskemålemetode, således som denne er defineret i de internationale overenskomster, som Danmark har tiltrådt. De foreslåede maskemål beregnet efter denne metode svarer tilnærmelsesvis til de hidtil fastsatte mindstemaskemål taget fra knude til knude.

Til § 15.

Stk. 1 svarer til SL § 12, stk. 8-9. Til de forbudte redskaber er yderligere henført *risgårde*, jfr. SL § 13, stk. 1, der i dag kun er i brug i yderst begrænset omfang. Redskabet er skadeligt derved, at fredet fisk og undermålsfisk fanget i dette, normalt ikke kan udsættes igen i levedygtig stand.

Udgået af forbudet er brug af elektricitet, der muligvis kan udvikles til et for fiskeriet ønskværdigt hjælpemiddel, og som man derfor ikke generelt bør udelukke fra at komme i betragtning, jfr. § 16 stk. 1.

Forbudet mod brug af *piglyster* er foreslået udvidet til at omfatte alle stangeredskaber, herunder spyd og pile, som er forsynet med modhager til at fastholde den spiddede fisk, ligesom der foreslås indført forbud mod brug af skrabepilk, et redskab der har fundet en vis udbredelse, navnlig blandt lystfiskere på den jyske vestkyst. Skrabepilken ødelægger et betydeligt kvantum undermålsfisk og fiskemetoden i sig selv er ikke tiltalende.

Stk. 2 svarer til SL § 13, stk. 2.

Stk. 3. Bestemmelsen er ny og har til formål at sikre, at undermålsfisk og fredet fisk ikke går til grunde i de faststående redskaber, men kan gendudsættes i levedygtig stand, jfr. § 22, stk. 1, sidste pkt.

Stk. 4 erstatter SL § 12, stk. 10. Det hidtidige absolutte forbud foreslås ophævet og i stedet givet adgang for fiskeriministeren til at skride ind, såfremt skadelige virkninger af brugen af redskaber med skærende anordninger konstateres.

Til § 16.

Stk. 1 og 2 afløser bestemmelserne i SL § 13, stk. 9. Medens der hidtil kun har været adgang for fiskeriministeren til efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og efter samråd med Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, at tillade brugen af nyopfundne eller væsentligt forandrede redskaber, som omfattes af forbud i loven, foreslås nu en mere generel ordning, hvorefter der i hvert enkelt tilfælde af fiskeriministeren under samme forudsætning tages stilling til, hvorvidt et sådant redskab eller nye hjælpemidler, f. eks. lys, lyd eller elektricitet må benyttes eller ej. Dette får navnlig betydning, for så vidt der måtte blive konstrueret eller opfundet skadelige redskaber, som man ikke har fornøden forudseenhed til at kunne formulere forbud imod.

Stk. 3 svarer til SL § 14.

Til § 17.

Bestemmelsen svarer med visse redaktionelle ændringer til SL § 13, stk. 6. For området vest for

Ålborg er bruttoregister-tonnagen dog ændret fra 5 t til 8 t.

Til § 18.

Stk. 1 svarer med enkelte ændringer til SL § 13, stk. 4. Det bemærkes, at grænselinien er foreslået ændret i Ålbæk bugten, dels af praktiske grunde for at få en bedre kontrollabel linie, dels for i nogen grad at imødekomme de lokale fiskeriorganisationers ønske om en linie noget nærmere kysten i bugtens midte. De hidtidige undtagelser, dels i første pkt. for så vidt angår tobisvod af lærred samt åle drivvod og åleslæbevod, dels i 2. pkt. for så vidt angår makrelvod og snurpenot er udgået, idet disse redskaber ikke mere har praktisk betydning.

Stk. 2. Bestemmelsen giver fiskeriministeren mulighed for i videre omfang at imødekomme lokale fiskeriorganisationers ønsker ved forsøgsvis at tillade fiskeri i fredningstiden i begrænsede dele af det fredede område. Af hensyn til dette områdes store betydning som opvækstplads for fiskeyngel foreslås det dog, at tilladelsen alene gives til fiskeri med snurrevod med et maskemål på mindst 110 mm.

Til § 19.

Stk. 1 og 2 svarer til SL § 16, stk. 1 og 2.

Stk. 3 svarer til SL § 16, stk. 3, 2. pkt., hvorefter spørgsmålet om, hvorvidt en spærring finder sted, afgøres af fiskerikontrollen, der kan beordre de pågældende redskaber fjernet, er udeladt i forslaget som upåkrævet ved siden af bestemmelsen i 1. pkt. Det bemærkes herved, at det, da man ikke kan udelukke domstolene fra at tage stilling til, om der er sket spærring af et vandløb i strid med 1. pkt., må være fiskerikontrollen, der alene i første omgang tager stilling til, om der skal gribes ind. Nogen særlig bestemmelse herom er ikke nødvendig.

Stk. 4 svarer til SL § 16, stk. 4.

1. pkt. er omredigeret for at klargøre, at meningen med bestemmelsen alene er, at give fiskeriministeren en bemyndigelse til i almindelighed at fastlægge de heromhandlede grænser, hvor der kan være tvivl om deres beliggenhed og ikke f. eks. under en straffesag for overtrædelse af stk. 1 bindende at afgøre, hvor grænsen for fredningsbæltet og gennemgangsstrækningen løber. Ordene: „og i øvrigt nærmere bestemme grænsen for denne“ i SL § 16, stk. 4, 2. pkt., har herefter kunnet udelades som overflødige. Det er i stk. 4, 2. pkt. foreslået, at fiskeriministeren under sin heromhandlede beføjelse kan iværksætte forbud også mod brug af de i stk. 1 nævnte åluser. Dette kan navnlig få betydning,

hvor fiskeriministeren af hensyn til stedfindende landindvindingsarbejder på kysten og i forbindelse hermed fastlæggelse af de nye udløb fra de på den pågældende kyststrækning udmundende åer og bække må gøre ændring i hovedreglerne i stk. 1 for fredningsbæltets udstrækning og gennemgangsstrækningens retning og længde. I sådanne tilfælde vil det være ønskeligt, at ministeren også kan forbyde anbringelse af de efter stk. 1 tilladte åluser, der i praksis har vist sig at kunne stå generende for gennemførelsen af sådanne landindvindingsarbejder.

Stk. 5. Bestemmelsen svarer til SL § 16, stk. 5. Der er foreslået tillagt Danmarks Sportsfiskerforbund repræsentation i nævnet på lige fod med Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark. 1. pkt. er omskrevet med tydeliggørelse for øje og den hidtidige bestemmelse om, at nævnets afgørelse ikke kan stadfæstes, hvis den strider imod gældende love, bekendtgørelser m. v. — d. v. s. hvis der bliver tale om overskridelse af nævnets beføjelser — er udgået, da nævnet kun har de beføjelser, der er tillagt det efter stk. 5, 1. pkt. SL § 16, stk. 5, 2. pkt. er udgået og erstattet med: „Nævnets afgørelser stadfæstes af fiskeriministeren“.

Stk. 6 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 16, stk. 6.

Til § 20.

§ 20 svarer til SL § 19.

Stk. 1 svarer til SL § 19, stk. 1. Den hidtidige fredning af rognrødspætter og rognskrubber er foreslået udvidet.

For så vidt angår hunskrubber i Ringkøbing og Stadil fjorde, hvor rognskrubben er af en kvalitet som betinger en god handelsvare, og hvor udvandringen finder sted til det åbne hav, gør der sig særlige forhold gældende, som bevirker, at den foreslåede fredning her er mindre hensigtsmæssig. Dette forhold vil imidlertid kunne afhjælpes ved meddelelse af dispensation for disse to fjordes vedkommende i henhold til stk. 4.

Forsåvidt angår laks og ørred i yngledragt er fredningen foreslået udvidet med januar måned, således at fredningen kommer til at svare til den for disse fiskearter i ferskvand gældende.

Det er fremhævet, at regnbueørred, der ikke er en her naturligt levende fisk og som normalt kun forekommer på fiskeriterritoriet efter at være undsluppet fra dambrugene, ikke falder ind under den for havørred fastsatte fredning. Endvidere har man ment at burde undtage laks og ørred, der er kunstig opdrættet i de nu ret almindelige havdambrug. Af hensyn til de bevisvanskeligheder, der ellers ville kunne opstå, er alene de fisk, der opfiskes i anlæget, undtaget.

For gedder, der efter SL § 19, stk. 1 hidtil har haft en fredning i april — en fredning som nu administrativt har været ophævet i en årrække —, foreslås ingen fredning, idet de erfaringer, man i de forløbne år har indvundet, har vist, at der ikke foreligger noget behov herfor.

Stk. 2 svarer til SL § 19, stk. 3, der dog alene omhandler småsild og brisling. Da man ikke kan se bort fra, at der kan opstå behov for en tilsvarende regel for dybvandsrejer, når særlige sold til sortering af denne dyreart er udeksperimenterede, er foreslået medtaget dybvandsrejer i bestemmelsen.

Stk. 3 svarer til SL § 19, stk. 4.

Stk. 4. Bestemmelsen svarer med en enkelt redaktionel ændring til SL § 19, stk. 5. Den i denne bestemmelses 2. pkt. indeholdte adgang for ministeren til ved nedsættelse af fredningstiden at foreskrive særlige bestemmelser for fiskens opbevaring, forsendelse, forhandling m. m. er ikke gentaget, da bestemmelsen må anses for overflødig. I øvrigt er stk. 4 formuleret således, at der bliver adgang for fiskeriministeren til under de nævnte forudsætninger at foreskrive fredning på andre mere hensigtsmæssige måder end ved fastsættelse af fredningstider, ligesom „krebsdyr“ er erstattet med „hvirvelløse havdyr“, hvorved man overflødiggør den særlige bestemmelse i SL § 19, stk. 2, om sømos og koralmos.

Til § 21.

Stk. 1 svarer til SL § 18, stk. 1. De latinske betegnelser er ajourført.

For rødspætter foreslås det hidtidige mål, 260 mm, forhøjet til 265 mm overensstemmende med derom af fiskeriets hovedorganisationer fremsat ønske, som allerede administrativt er blevet imødekommet ved fiskeriministeriets bekendtgørelse af 9. maj 1962.

Det i SL fastsatte mål, 300 mm, for kuller foreslås nedsat til 270 mm svarende til det mål, som administrativt har været fastsat siden 1956, jfr. fiskeriministeriets bekendtgørelse af 5. november s. å.

Målene, 350 mm, for helt og snæbel foreslås overensstemmende med forslag fra fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Sportsfiskerforbund, nedsat med 10 mm til 340 mm.

Ligesom i § 20, stk. 1 er kunstig opdrættede laks og ørred undtaget.

Stk. 2 svarer til SL § 18, stk. 2. Mindstemålet for dybvandshummer foreslås nedsat fra 160 til 147 mm, der ligger 3 mm under det efter fiskeriministeriets bekendtgørelse af 5. januar 1955 i øjeblikket gældende mål.

Bestemmelsen om et mål på 80 mm for dybvandshummerhaler er ny. Målet foreslås for at hindre

omgåelse af dybvandshummermålet ved „afhaling“ af hummerne.

Stk. 3 svarer i omredigeret form til SL § 18, stk. 3, der efterhånden i ikke ringe grad har mistet sin praktiske betydning. Da ilandbringelse af undermålsfisk til agn dog endnu på den nordlige vestkyst af Jylland har en vis betydning for fiskeriet, foreslås adgangen til ilandbringelse af undermålsfisk opretholdt på strækningen fra Tannishus til Thyborøn kanal, men kun efter indhentet tilladelse fra fiskerikontrollen, hvorved man sikrer sig indseende med, at bestemmelsen ikke misbruges.

Stk. 4-6 svarer til SL § 18, stk. 4-6. Sidste pkt. i SL § 18, stk. 6, er udgået som overflødig, jfr. bemærkningerne til § 20, stk. 4.

Til § 22.

Stk. 1 svarer i tydeliggjort form til SL § 20, stk. 1, 1.-2. pkt.

Stk. 2 svarer til SL § 20, stk. 2. For at imødekomme et ønske fremsat af Landsforeningen af Danmarks Detailfiskehandlere har man foreslået det tidsrum af 24 timer, der løber inden forbudet i stk. 1, 2. pkt. træder i kraft for så vidt angår fisk fanget inden fredningstidens indtræden, forhøjet til 48 timer. Man undgår derved, at detailfiskehandlere, som ikke får udsolgt inden 24 timer må kassere gode, levende fisk. Endvidere har man foreslået de frister på henholdsvis 48 timer og 6 døgn indenfor hvilke, der er adgang til at anvende sådan fisk henholdsvis på hjemmemarkedet og til forsendelse direkte til udlandet forlænget med de helligdage, som måtte indtræde, medens fristerne løber. Endelig er foreslået bestemmelser om oplægning af fredet fisk og krebsdyr på frysehus og fastslået, at en sådan opbevaring i fredningstiden er lovlig — et forhold, som man i øvrigt også hidtil i praksis har tolereret. For at hindre omgæelser er foreslået, at sådan på frysehus oplagt fisk i fredningstiden kun må udtages til forbrug i egen husholdning.

Stk. 3 svarer til SL § 18, stk. 7.

Stk. 4 svarer til SL § 20, stk. 1, næstsidste og sidste pkt.

Stk. 5. Bestemmelsen svarer til SL § 20, stk. 3, og er omformuleret for tydeligt at fastslå bestemmelsens mening, nemlig på pålægge modtagerne pligt til straks efter modtagelsen at undersøge forsendelserne og gøre anmeldelse til fiskerikontrollen, for så vidt en forsendelse måtte være ulovlig. Den hidtidige bestemmelse om pligt for modtageren til at aflevere den ulovlige fangst efter tilsynets nærmere bestemmelse er udgået som overflødig ved siden af retsplejelovens § 745.

Stk. 6. Bestemmelsen er ny og fastslår, at den for et ulovligt parti fisk eller krebsdyr ansvarlige ikke blot kan overlade fiskerikontrollen at foretage frasortering, men selv må foretage denne, for så vidt den pågældende ikke ønsker at få hele partiet betragtet som værende ulovligt.

Stk. 7. Da det rent praktisk for så vidt angår partier af industrifisk er umuligt eller i hvert fald meget vanskeligt indenfor en rimelig tid at foretage frasortering, åbnes der i stk. 7 adgang til at få spørgsmålet om omfanget af den ulovlige fangst fastlagt på grundlag af stikprøver udtaget af fiskerikontrollen.

Stk. 8. Bestemmelsen foreslås indsat for at hindre omgåelse derved, at ulovlige fangster ilandbringes i formalet stand uden mulighed for indseende fra fiskerikontrollens side med, hvilke fangster der er anvendt hertil. For ikke at udelukke muligheden for fremtidig drift af fabrikksskibe med ombordværende kontrol er foreslået adgang for fiskeriminister til at meddele dispensation fra formalingsforbudet.

Til § 23.

Stk. 1 svarer til SL § 23, stk. 1.

Stk. 2 svarer til SL § 23, stk. 4.

Til § 24.

§ 24 svarer til SL § 21. Medens bestemmelsen hidtil kun har omfattet fastsættelse af mindstemål og fredningstider for fisk og krebsdyr m. v. samt forskrifter for indretning og brug af visse fiskeredskaber foreslås nu adgang til iværksættelse uden folketingets tilslutning af samtlige foranstaltninger til beskyttelse og ophjælpning af fiskebestandene, som under Danmarks deltagelse i det internationale arbejde på dette felt har vist sig aktuelle. Da der ikke ses nogen særlig grund til, at gennemførelsen af foranstaltninger i henhold til sådanne internationale aftaler skal ske ved kongelig anordning, er det særlige påbud herom i SL § 21 ikke gentaget.

Til § 25.

Stk. 1 svarer delvis til SL § 27, stk. 1. Det hidtidige princip om, at en begæring om fremme af en vedtægts sag for at kunne tages til følge skal være støttet af mindst halvdelen af de pågældende lokale erhvervsfiskere, er bibeholdt. Derimod foreslås det, at initiativet til fremme af en sådan sag fremtidig kun kan tages af en eller flere lokale fiskeriforeninger, der selv må tilvejebringe den nødvendige dokumentation for fornævnte betingelses tilstedeværelse og sammen med dokumentationen herfor til fiskeriministeriet indsende forslag til medlemmer af vedtægtsudvalg på grundlag

af derom i foreningen foretaget valg blandt foreningens stemmeberettigede medlemmer. Dette findes mere rationelt end efter den hidtidige ordning, hvor mere eller mindre tilfældige kredse af fiskere kan fremsætte begæring, hvorefter det overlades til administrationen at få opklaret, hvor stor en majoritet, der står bag ønsket om vedtægtssagens fremme. Herved vil også opnås en betydelig tidsmæssig besparelse i forhold til den nuværende ordning, hvorefter fiskeriministeriet med bistand af amt og politimester foranlediger foretaget undersøgelsen og valg af vedtægtsudvalg, en procedure der i praksis har vist sig ofte at vare op til $1\frac{1}{2}$ à 2 år.

§ 25 indeholder, bortset fra de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af dette nye system, ikke realitetsændringer, idet særlig bemærkes, at bestemmelsen i § 25, stk. 2, nr. 2, hvorefter stemmeberettigede fiskere skal have bopæl i en kommune, der grænser op til det pågældende vandområde, svarer til hidtidig fortolkning af SL § 27, stk. 2.

Bestemmelsen i SL § 27, stk. 1, om, at der ikke på Limfjorden kan oprettes vedtægter er udgået efter ønske fra fiskeriets hovedorganisationer, der ikke anser det for praktisk udelukket, at fiskerivedtægter på Limfjorden kan blive aktuelle.

Til § 26.

§ 26 svarer med visse redaktionelle ændringer og de ændringer, som følger af § 25, til SL § 28, stk. 1-2 og 4. I stk. 2 er foreslået adgang for fiskeriministeren til foruden som hidtil at udpege et medlem med særlig biologisk indsigt også at udpege et af Danmarks Sportsfiskerforbunds bestyrelse indstillet medlem til udvalget, når det skal behandle sager angående vedtægtsvande, hvori der udmunder ferske vande. I sager, hvor der er oprettet fiskeriregulatorer for de ferske vande, der udmunder i vedtægtsvandene, skal i forvejen udpeges et af Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark valgt medlem og det skønnes rimeligt, da der tillige kan knytte sig særlige sportsfiskerinteresser til sagen, at give fiskeriministeren adgang til, hvor han skønner det rimeligt, også at tilforordne en repræsentant for dette forbund.

Til § 27.

§ 27 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 29, stk. 1 og 2. Den hidtidige sondring mellem s., lukked“ farvande (fjorde, vige og mindre indkæringer fra havet og Øresund) og „åbne“ farvande (ud for de åbne kyster) i relation til adgangen til iværksættelse af totalforbud mod brug af bestemte redskaber er foreslået ophævet, idet grænsedragningen mellem disse to arter af farvande

ikke altid er sikker og praktiske eller fiskeribiologiske hensyn heller ikke taler særligt for en sådan sondring. Den hidtidige bestemmelse i SL § 29, stk. 3, om, at der ikke ved vedtægter kan træffes bestemmelser, hvorved særlige fiskerirettigheder indskrænkes, er udgået som overflødig ved siden af § 2, stk. 1.

Til § 28.

§ 28 svarer til SL § 28, stk. 3 og § 30, stk. 2. Bestemmelserne er omskrevet i mere overskuelig form. 5-års forløbet som betingelse for fremsættelse af begæring om ændring eller ophævelse af en vedtægt er i begge tilfælde foreslået beregnet fra den pågældende vedtægts stadfæstelse. Det samme er foreslået gældende med hensyn til fiskeriministerens adgang til at foranledige revision af vedtægter, der indeholder forældede eller overflødige eller som følge af forholdets udvikling åbenbart urimelige bestemmelser.

Til § 29.

§ 29 svarer til SL § 28, stk. 5.

Til § 30.

Stk. 1 svarer til SL § 32, stk. 1. Den hidtidige fremhævelse af, at fiskerikontrollen er udrustet med politimyndighed, er udgået som overflødig ved siden af stk. 2, jfr. straffelovens § 119.

Stk. 2 svarer til SL § 32, stk. 4.

Bestemmelsen i SL § 32, stk. 2, om at tjenestemænd ved fiskerikontrollen skal udnævnes blandt dertil egnede fiskere eller særlig med fiskeriet kyndige mænd, er ikke foreslået gentaget, idet man, efter at kontrollen gradvis har fået overladt flere og flere opgaver vedrørende kvalitetsbedømmelse af fisk og fiskeriprodukter, ikke kan se bort fra, at det kan blive ønskeligt i fremtiden at tilføre fiskerikontrollen mandskab med andre kvalifikationer end kendskab til rent praktisk fiskeri. I øjeblikket er det vanskeligt at formulere de krav, som i så henseende må stilles og det foreslås derfor, at det overlades fiskeriministeriet efter skøn i hvert enkelt tilfælde og under hensyn til de opgaver, som vil blive pålagt de pågældende, at bedømme, hvorvidt ansøgere er kvalificeret til at indtræde i kontrollen.

Stk. 3 svarer til SL § 32, stk. 7.

Den hidtidige bestemmelse i SL § 32, stk. 3, om fiskeriministerens udfærdigelse af instruks for fiskerikontrollen er ikke gentaget, idet denne bestemmelse efter forholdets natur må anses for overflødig.

Til § 31.

Stk. 1 svarer til SL § 32, stk. 5.

Stk. 2 fastslår, hvad hidtil kun modsætningsvis er fremgået af SL § 33, at fiskerikontrollen kan stop-

pe og borde fartøjer for foretagelse af tjenstlige handlinger samt beordre indbjergning af redskaber for tjenstlig undersøgelse. Endvidere foreslås, at fiskerikontrollen kan beordre fiskerifartøjer og fiske-transportfartøjer med i havn for visitation eller opløsning af ulovlig fangst. Dette er af hensyn til bevissikringen ønskeligt, idet det i praksis har vist sig, at bevismidler i form af ulovlige redskaber eller fangst ikke sjældent er forsvundet eller ombyttet i det tidsrum, der er forløbet mellem fartøjets attrapering til søs og sagens nærmere undersøgelse i land. De særlige bestemmelser i SL § 33 om straf for udvist trods eller opsætsighed mod fiskerikontrollen under dennes udøvelse af tjenesten eller for nægtelse af at efterkomme fiskerikontrollens ordrer er udgået som overflødig ved siden af straffelovens § 119 og bestemmelsen i § 33, stk. 1, sidste pkt.

Stk. 3 svarer til SL § 32, stk. 6.

Til § 32.

§ 32 svarer til SL § 34. Den hidtidige i medfør af saltvandsfiskerilovgivningen hjemlede pligt for fiskehandlere og fiskeriindustrielle virksomheder til at opgive deres omsætning og produktion er ikke gentaget, idet sådanne bestemmelser ikke ses at henhøre under saltvandsfiskerilovgivningen, men må pålægges i medfør af lovgivningen om ind- og udførsel af fisk eller lovgivningen om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer.

Da oplysninger om omfanget af fiskernes materiel og dettes art har betydning ved bedømmelsen af en række spørgsmål, der er afgørende ved fastlæggelsen af beskyttelsesforanstaltninger for fiskebestandene, er oplysningspligten foreslået udvidet til også at omfatte materiellet.

Til § 33.

§ 33 svarer til straffebestemmelserne i SL § 35.

Stk. 1. Som foran anført er præciseret, hvilke bestemmelser i loven der ved overtrædelse straffes. De hidtidige bødeminima er bortfaldet og de i nævnte stykker indeholdte bestemmelser om beslaglæggelse og konfiskation samt om overtrædelse af forskrifter, udstedt i medfør af loven er overført til senere stykker i paragraffen.

Den hidtidige bestemmelse i SL § 35, stk. 12, sidste pkt. om straf for fiskeri på et sted, hvor anden mand er eneberettiget, er ikke gentaget, da forholdet dækkes af forslagetets bestemmelse om straf af bøde for overtrædelse af § 2, stk. 1.

Stk. 2 er det naturlige og nødvendige supplement til stk. 1 i den foreslåede affattelse.

Stk. 3. Det findes rimeligt, når overtrædelser begås

af aktieselskab, andelsselskab eller lignende, at kunne pålægge disse et objektivt bødeansvar.

Til § 34.

Stk. 1 og 2. Bestemmelsen svarer til SL § 35, stk. 2, 1. pkt. Det er fastslået, at de deri nævnte retsmidler kan anvendes overfor fremmede skiibe, hvadenten overtrædelsen går ud på en krænkelse af de danske fiskerigrænser eller tilsidesættelse i øvrigt af de bestemmelser, som er belagt med straf. I stedet for obligatorisk beslaglæggelse er foreslået fakultativ tilbageholdelse efter reglerne i retsplejelovens kapitel 68. Bestemmelserne er iøvrigt udformet i samråd med straffelovrådet og justitsministeriets lovkontor for at bringe bestemmelserne i overensstemmelse med gældende lovbrug.

Stk. 3 svarer til SL § 35, stk. 15. Den hidtidige regel om, at ikke levedygtig undermålsfisk og fredet fisk skal tilintetgøres, dersom den ikke kan finde anvendelse til velgørende formål, jfr. tilsvarende regel i SL § 35, stk. 14, om konfiskeret fisk, er udgået, og forholdet dermed henført under de almindelige konfiskationsregler i § 35. Den beføjelse for fiskerikontrollen, der i de hidtidige bestemmelser måtte have været til konfiskation af administrativ art, og som man ikke ser, at der er væsentligt praktisk behov for, er således efter den foreslåede formulering under alle omstændigheder ophørt. Tilintetgørelse af ulovligt ilandbragt fisk finder efter sædvanlig praksis sted ved oparbejdelse af fisken til fiskemel og fiskeolie i fabrikkerne. De derved indvundne beløb vil efter de nu foreslåede regler, der er baseret på juridisk konfiskation, jfr. § 35, indgå i statskassen.

Til § 35.

Stk. 1. Bestemmelsen er affattet efter samråd med straffelovrådet, der har lagt afgørende vægt på, at konfiskationsreglerne affattes som fakultative regler efter princippet i straffelovens § 77, idet domstolene efter rådets mening ikke bør være tvunget til at konfiskere i alle tilfælde uden nogen hensyntagen til forholdets større eller mindre grovhed eller andre omstændigheder i øvrigt.

Sidste punktum svarer til SL § 35, stk. 14, sidste pkt. Medens værdikonfiskation hidtil kun har kunnet ske, når redskaber eller fangst ikke har kunnet tilvejebringes, foreslås imidlertid nu en fakultativ adgang for retten til værdikonfiskation. En almindelig regel herom er foreslået af straffelovrådet i dettes betænkning.

Da det er fast antaget, at konfiskationsregler — uden særlige bestemmelser herom — skal fortolkes således, at inddragelsen sker til fordel for stats-

kassen, er i modsætning til SL § 35, stk. 14, 1. pkt., ikke i forslaget udtalt noget udtrykkeligt herom.

Stk. 2 svarer til SL § 35, stk. 18, idet man dog efter henstilling fra justitsministeriet har foreslået, at politiet aflastes for det hidtidige arbejde med at skulle indbetale de indgåede bøder til 3 forskellige fonds. Bøderne foreslås nu indbetalt til fiskeriministeriet til videre fordeling i samme forhold som tidligere.

Til § 36.

Bestemmelsen svarer til SL § 35, stk. 16 og § 37, 2. pkt.

Der er foreslået adgang til konfiskation også af redskaber, der ikke er røgtet som foreskrevet i § 15, stk. 3, og hvis ejermand ikke kan findes.

Man har fundet det rigtigst i overensstemmelse med affattelsen af § 35 at foreslå fakultativ konfiskation. De hidtidige bestemmelser om adgang for fiskerikontrollen, henholdvis den fiskeriberettigede, til at fjerne ulovligt stående redskaber er udgået som overflødige ved siden af de almindelige regler om lovlig selvtagt.

Ej heller er gentaget bestemmelsen i SL § 36 om straf som for tyveri af uberettiget tilegnelse af fangst i anden mands redskab, fartøj, hyttefad eller andet opbevaringssted, idet et sådant forhold rammes direkte af straffelovens tyveribestemmelser.

Til § 37.

Bestemmelsen svarer til SL § 38. Til privat påtale har man foruden som hidtil overtrædelser af § 7, stk. 1, jfr. § 15 kun foreslået henlagt sager, der drejer sig om overtrædelse af bestemmelser, der har til formål at sikre den enkelte fisker mod, at han bliver generet eller hindret i sit fiskeri, og hvor man finder det naturligt, at det overlades til den pågældende selv at tage initiativet til sagens rejsning.

Som følge af tilstedeværelsen af reglerne i retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1 og § 725, stk. 1 og 2, har teksten i øvrigt i SL § 38 og § 39, stk. 1, kunnet udelades som overflødig.

Til § 38.

Stk. 2 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 30, stk. 1.

Bestemmelsen i SL § 39, stk. 2, om 2-årig forældelse for påtale af overtrædelser, der påtales af det offentlige, er udgået som overflødiggjort af straffe-

lovens § 93, stk. 1, nr. 1, hvorefter forældelsesfristen er 2 år, når den for lovovertrædelsen pådragne straf ikke vil overstige bøde eller hæfte i 2 år. For så vidt angår overtrædelser, der er undergivet privat påtale, bør gælde den almindelige regel i straffelovens § 96, jfr. lov nr. 163 af 31. maj 1961, hvorefter adgangen til sådan påtale bortfalder, når påtale ikke er sket inden 3 måneder efter, at den berettigede er kommet til kundskab om gerningsmanden.

Bestemmelsen i SL § 40 om fiskerisagkyndig medhjælp for dommerne ved behandling af sager om overtrædelse af lovens bestemmelser er ikke gentaget, idet retsplejelovens regler om syn og skøn må anses i fornødent omfang at sikre retten sagkyndig bistand.

Det samme gælder bestemmelsen i SL § 41 om indsendelse af domsudskrifter, idet forholdet er af ren administrativ karakter og de fornødne direktiver derfor bør gives i cirkulæreform.

Stk. 3. Da afstandsbestemmelserne mellem såkaldte „små“ og „store“ bundgarn er foreslået sat op, er med henblik på den situation, at den nye saltvandsfiskerilov træder i kraft på et tidspunkt, hvor små bundgarn er udsat med ringere afstand til store bundgarn end nu foreskrevet, indsat en bestemmelse, der sikrer, at de „små“ bundgarn kan blive stående på de udsatte pladser året ud, hvilket i praksis vil sige til efter bundgarnssæsonens afslutning.

Stk. 4. Det er forudsat, at der blev optaget forhandling med fiskeriets hovedorganisationer, forinden den i § 1, stk. 2 og 3 indeholdte udvidelse af Danmarks fiskeriterritorium effektueres. Disse forhandlinger er nu tilendebragt. De i § 1, stk. 2, nævnte basislinier er endnu ikke endeligt fastlagt, og det er tanken, at der skal føres forhandlinger med Norge og Sverige om de nærmere regler for fiskeriet i Kattegat og Skagerrak. Da der endvidere i henhold til konventionen skal gives de øvrige interesserede kontraherende parter underretning, forinden der fastsættes regler for det udvidede fiskeriterritorium, vil det ikke være muligt på indeværende tidspunkt at sætte saltvandsfiskerilovens bestemmelser i kraft for det udvidede fiskeriterritorium, og der er derfor foreslået optaget en bestemmelse om, at § 1, stk. 2 og 3 først træder i kraft efter fiskeriministerens nærmere bestemmelse. Indtil da gælder de hidtidige regler for fiskeriterritoriets udstrækning.